

ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2018

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Mobiliteit en Openbare Werken

Afdeling 1. Verkeersveiligheidsfonds

Artikel 2

In het kader van het verkeersveiligheidsfonds werd voorzien dat de jaarlijkse ontvangsten uit de verkeersboetes toegevoegd worden aan het Fonds in de mate dat deze het bedrag van 143.314.000 euro overschrijden.

Teneinde een grotere zekerheid te hebben over een recurrente stroom aan ontvangsten binnen het Fonds en bijgevolg ook de uitgaven ter bevordering van de verkeersveiligheid te kunnen waarborgen wordt voorgesteld om de eerste 17.979.000 euro aan ontvangsten uit de verkeersboetes toe te voegen aan het Fonds. Daarnaast kan de toevoeging aan het Fonds nog verhogen indien de jaarlijkse ontvangsten uit verkeersboetes het bedrag van 161.293.000 euro overschrijden.

Hoofdstuk 3. Kancelarij en Bestuur

Afdeling 1. Aanpassing integratie- en inburgeringsdecreet

Artikel 3

In het tweede lid van het huidige artikel 46/2 van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de nadere modaliteiten bepaalt voor het testen van de kennis van het Nederlands van anderstaligen.

In uitvoering van deze bepaling heeft de Vlaamse Regering op 2 juni 2017 een ontwerp van besluit principieel goedgekeurd. In dit principieel goedgekeurde ontwerpbesluit wordt de bevoegde minister gemachtigd om de deelname aan de taaltesten afhankelijk te stellen van een financiële vergoeding, waarvan hij het bedrag, de nadere voorwaarden voor de inning en de eventuele vrijgestelde categorieën van deelnemers bepaalt.

In zijn advies nr. 61.656/1 heeft de Raad van State een opmerking gemaakt bij deze bepaling. De Raad van State stelt dat deze financiële vergoeding voorkomt als een retributie. Gelet op het legaliteitsbeginsel inzake retributies, neergelegd in artikel 173 van de Grondwet, moeten in elk geval de gevallen waarin de vergoeding verschuldigd is en de heffingsplichtigen decretaal bepaald worden. Het bepalen van het bedrag van de retributie mag overgelaten worden aan de uitvoerende macht.

In artikel 46/2 van het decreet van 7 juni 2013 wordt daarom een bijkomende bepaling ingevoegd die stelt dat deelname aan de taaltesten die zullen worden georganiseerd door de Agentschappen Integratie en Inburgering en het Huis van het Nederlands Brussel (HvN) enkel mogelijk is mits betaling van een retributie. De Vlaamse Regering stelt het bedrag van de retributie vast.

Inmiddels werd wel reeds een experimenteerperiode van 6 maanden opgestart (tot 15/02/2018). Tijdens deze periode kunnen de Agentschappen en het Huis nagaan hoe ze zich het meest efficiënt op de afname van taaltesten kunnen organiseren, kunnen ze de impact op hun werking nauwkeurig monitoren en kunnen ze bijhouden hoeveel anderstaligen om welke reden en met welk socio-economisch profiel een taaltest komen afleggen.

Op basis van de bevindingen van de proefperiode wordt er begin 2018 een aangepast ontwerp van besluit opgemaakt waarin de retributies worden bepaald. Vanzelfsprekend kan dit ontwerp van besluit pas goedgekeurd worden door de Vlaamse Regering van zodra er ook een rechtsgrond is voor deze retributies. Vandaar de noodzaak om nu reeds, via het programmadecreet, de rechtsgrond te voorzien waardoor de Vlaamse Regering de taaltesten betalend kan maken. Anders komt de vooropgestelde timing in het gedrang en dreigt onzekerheid bij afloop van de experimenteerperiode in februari 2018.

Verantwoording rechtstreeks verband met begroting

De afname van highstake taaltesten heeft een budgettaire impact op de werking van de Agentschappen. In een experimentele fase- voorafgaand aan de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering- zullen de Agentschappen en het Huis starten met de afname van de ontwikkelde highstake testen in die gevallen waar ze nu al – op basis van eigen ontwikkelde testen – taaltesten afnemen. We verwijzen naar de vrijstellingen voor NT2 in het kader van inburgering, NT2-bewijzen in het kader van de naturalisatieprocedure, de testen voor kinderbegeleider en verantwoordelijke bij Kind & Gezin en de testen voor tewerkstelling bij openbare besturen. Het voorzien van een experimentele fase laat toe de nodige gegevens te verzamelen om onderbouwde beslissingen te nemen over de doorrekening van de kosten naar (sommige categorieën) van anderstaligen.

De memorie van toelichting is aangepast overeenkomstig de opmerkingen van de Raad van State.

Afdeling 2. Machtiging vervreemding domeingoederen door Vlaamse Regering

Artikel 4

Het juridisch regime van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap vormt reeds enige tijd geen geschikt kader meer voor het beheer van de onroerende domeingoederen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. De - gezien de evolutie van de vastgoedmarkt – lage drempel waarboven parlementaire toestemming nodig is voor de vervreemding van de onroerende domeingoederen, maakt de facto een aan de markt aangepast beleid terzake onmogelijk, daar een limitatieve lijst van onroerende goederen die voor vervreemding in aanmerking komen decretaal moet bepaald worden. Om deze reden is er in elk decreet 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting' sinds 2015 een artikel opgenomen waarin een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering gegeven wordt.

De Raad van State heeft in zijn advies bij het voorontwerp van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van 2017 reeds formele en materiële bedenkingen geformuleerd bij deze jaarlijkse machtiging van de Vlaamse Regering om alle vervreemdingen uit te voeren. De Vlaamse Regering geeft zich rekenschap van deze bedenkingen en wenst dan ook een nieuwe stabiele juridische regeling te creëren die ook tegemoetkomt aan de materiële bedenkingen van de Raad. Er is momenteel een voorontwerp van decreet in opmaak, maar het is onwaarschijnlijk dat deze nieuwe regeling tijdig het legislatieve proces kan doorlopen. Om een juridische onzekere situatie in 2018 te voorkomen zal voor dit begrotingsjaar nog met een jaarlijkse machtiging gewerkt worden.

Er zal rekening worden gehouden met de opmerkingen van de Raad van State. De nieuwe algemene regeling zal zonder uitstel tot stand worden gebracht.

Afdeling 3. Wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds

Algemene toelichting

In de Vlaamse begroting 2016 en 2017, meer bepaald onder begrotingsartikel PJ0-1PMC2GC-WT "Werking en toelagen – Binnenlands Bestuur – fondsen lokale financiering" staat een krediet ingeschreven ten belope van 130.390.328,71 euro (afgerond 130.391 keur), voor de uitbetaling aan 302 Vlaamse gemeenten (de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel uitgezonderd) van een aanvullend aandeel in het Gemeentefonds. Die aanvullende dotatie van het Gemeentefonds is het gevolg van de integratie van zeven sectorale subsidiestromen in het Gemeentefonds sinds 2016.

De rechtsgrond voor die integratie lag in het decreet van 3 juli 2015 tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Het Vlaams Parlement sprak zich dus met het decreet van 3 juli 2015 reeds expliciet uit over de bestuurlijke hervorming vervat in het Vlaams regeerakkoord 2014-2019: "We integreren volgende sectorale subsidies aan lokale besturen in het Gemeentefonds: lokaal cultuurbeleid, lokaal jeugdbeleid, lokaal sportbeleid, flankerend onderwijsbeleid, bestrijding kinderarmoede, gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, integratiesubsidies. De verdeling van het totale bedrag dat hierdoor wordt toegevoegd aan het Gemeentefonds, zal gebeuren overeenkomstig het aandeel dat de gemeenten in 2014 krijgen uit al deze subsidieregelingen samen. De groeivoet van het Gemeentefonds is niet van toepassing op dit bedrag. Voor de gemeenten in het Brussels hoofdstedelijk Gewest en voor de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand blijft de huidige regeling van kracht".

De bestaande sectorale regelingen m.b.t. deze zeven subsidiestromen aan de lokale besturen werden grotendeels geschrapt en enkel behouden voor de 6 faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand. Dat hield in dat de 6 randgemeenten ingetekend bleven op de verschillende Vlaamse beleidsprioriteiten waarop zij ingetekend hadden en dat zij daarvoor dus ook subsidies bleven ontvangen. Ook in de toekomst konden zij nog intekenen op (eventueel gewijzigde) Vlaamse beleidsprioriteiten.

Die aparte regeling werd in de Memorie van Toelichting bij het decreet verantwoord door het bijzonder statuut van die gemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 én gelet op de coördinatie met vzw De Rand, die in bepaalde randgemeenten al een

beleid uitvoerde onder andere met betrekking tot het jeugd-, sport-, en cultuurbeleid.

Het Grondwettelijk Hof heeft echter op 18 mei 2017 (arrest nr. 59/2017) het decreet van 3 juli 2015 vernietigd. Het Grondwettelijk Hof oordeelde namelijk dat het decreet een schending inhield van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het evenredigheidsbeginsel. Het Grondwettelijk Hof stelde ter zake: "Door de randgemeenten een percentage in de aanvullende dotatie van het Vlaams Gemeentefonds te ontzeggen, ontzegt het bestreden decreet die gemeenten de voormelde bedragen en de waarborg een automatische financiering te verkrijgen met het oog op de verwezenlijking van verschillende soorten van lokaal beleid, waarbij die algemene aanvullende dotatie nochtans ertoe strekt die onvoorwaardelijk te ondersteunen ten aanzien van alle andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied. De randgemeenten worden zonder redelijke verantwoording verschillend behandeld in de uitoefening van de lokale autonomie die aan alle andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied wordt toegekend".

Om rekening te houden met de budgettaire moeilijkheden die zouden kunnen volgen uit die vernietiging en om de decreetgever toe te staan nieuwe bepalingen aan te nemen, handhaaft het Hof de gevolgen van de vernietigde bepalingen tot de aanneming door de decreetgever van een nieuw decreet.

De in dit programmadecreet opgenomen bepalingen zijn erop gericht een rechtsgrond te scheppen voor de begrotingsgevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof en aan alle 308 gemeenten van het Vlaamse Gewest zo snel mogelijk rechtszekerheid te bieden inzake die aanvullende financiering via het Gemeentefonds. Ook moet worden vermeden dat de door het vernietigde decreet gevatte sectorale regelingen opnieuw onverminderd van kracht zouden worden. Daardoor zouden de daaraan verbonden subsidies opnieuw voorwaardengebonden worden en onderhevig zijn aan plan- en rapporteringsverplichtingen. In de opgenomen herstelbepalingen worden ook de gevatte subsidies voor de zes randgemeenten ingekanteld in het Gemeentefonds, zodat ook die subsidies niet langer voorwaardengebonden zijn en dienen tot algemene financiering van de randgemeenten. Op die manier wordt het onderscheid en de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde discriminatie tussen de zes randgemeenten en de 302 andere Vlaamse gemeenten opgeheven. De inkanteling van de subsidies voor de randgemeenten gebeurt ook op basis van de verdeling voor 2014, conform het Vlaams regeerakkoord.

Deze herstelbepalingen hebben een impact op de begroting voor 2018. Zo verhoogt, door de bijkomende inkanteling van de sectorale subsidies voor de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel, het krediet voor de aanvullende dotatie van het Gemeentefonds onder begrotingsartikel PJO-1PMC2GC-WT "werking en toelagen – binnenlands bestuur – fondsen lokale financiering", met 617.327,21 euro, van 130.390.328,71 euro in 2016 en 2017 naar 131.009.724,20 euro in 2018 (of afgerond 131.010 keur). Die verhoging wordt echter volledig gecompenseerd op de kredieten van de beleidsdomeinen van waaruit de bedragen voor de faciliteitengemeenten worden ingekanteld. Het gaat om de volgende bedragen, voor de volgende beleidsdomeinen:

GEMEENTE	jeugd	cultuur	sport	integratie	kinder- armoede	Totaal
DROGENBOS	0,00	0,00	0,00	0,00	25.000,00	25.000,00
KRAAINEM	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
LINKEBEEK	0,00	56.583,80	0,00	0,00	0,00	56.583,80

SINT-GENESIUS-RODE	38.017,39	125.446,43	40.792,02	0,00	0,00	204.255,84
WEMMEL	0,00	105.458,25	35.287,40	134.988,00	29.384,16	305.117,81
WEZEMBEEK-OPPEM	0,00	0,00	0,00	0,00	26.369,76	26.369,76
TOTAAL	38.017,39	287.488,47	76.079,42	134.988,00	80.753,92	617.327,21

Daarnaast hebben deze herstelbepalingen ook een invloed op de bijlage bij het Gemeentefondsdecreet van 5 juli 2002, omwille van:

- de inkanteling van de sectorale subsidies van de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel;
- het doorvoeren van een aantal correcties in de subsidiebedragen voor cultuur. Die correcties betreffen:

1. Een rechtzetting voor de gemeenten Haacht en Boortmeerbeek ten gevolge van een materiële vergissing in 2014/2015 bij de bepaling van het bedrag voor de openbare bibliotheek. Dit resulteert in een aangepast bedrag voor de beide gemeenten vanaf 2018;

2. De toekenning van bijkomende middelen aan de volgende acht gemeenten: Herne, Hoogstraten, Kaprijke, Linter, Merchtem, Riemst, Tervuren en Zaventem.

In uitvoering van artikel 7 van het decreet van 12 mei 2017 houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur en jeugd, heeft de Vlaamse Regering de dossiers van welbepaalde gemeenten opnieuw geëvalueerd op het vlak van hun eerdere intekening op de Vlaamse beleidsprioriteiten voor het lokaal cultuurbeleid. Concreet gaat het over de intekening op de Vlaamse beleidsprioriteit voor het voeren van een kwaliteitsvol en duurzaam lokaal cultuurbeleid of op de Vlaamse beleidsprioriteit voor het organiseren van een cultuurcentrum. Het vermelde decreet voorziet in een kader om na te gaan of de gemeenten die in 2014 hadden ingetekend maar niet voldeden aan de voorwaarden, in 2017 wel voldoen aan diezelfde criteria uit de regelgeving. De beoordeling gebeurde volgens het decreet van 6 juli 2012 betreffende het lokaal cultuurbeleid, zoals op het moment van de aanvraag geldend, maar wel rekening houdend met de situatie op het vlak van de infrastructuur zoals die kan worden vastgesteld op 15 januari 2017.

De acht bovenvermelde gemeenten werden door de Vlaamse Regering in 2017 positief geëvalueerd (zie VR 2017 1407 0316/1 tot en met 14).

Deze operatie is volledig budgetneutraal: het budget dat vanaf 2016 voor het lokaal cultuurbeleid werd overgeheveld naar het Gemeentefonds blijft ongewijzigd. Het extra benodigde budget wordt proportioneel afgenomen van alle gemeenten die vanaf 2018 kunnen genieten van een aanvullend aandeel in het Gemeentefonds vanuit het lokaal cultuurbeleid. Het betreft de volgende gemeenten:

- alle Vlaamse gemeenten die sinds 2016 een aandeel hebben in de aanvullende dotatie van het Gemeentefonds vanuit het lokaal cultuurbeleid, inclusief de acht betreffende gemeenten;
- de ingekantelde faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel (vanaf 2018);

De budgettaire impact van de inlevering door de gemeenten is beperkt:

minder dan 1% van hun aandeel in de aanvullende dotatie 2016 voor wat betreft het lokaal cultuurbeleid. Daar tegenover staat dat het bedrag voor de acht gemeenten die een positief advies kregen van de administratie, substantieel stijgt.

De herwerkte bijlage bij het Gemeentefondsdecreet is opgenomen in bijlage 1 bij deze fiche. De onderliggende bedragen voor 2018, per beleidsdomein en per gemeente, zijn opgenomen in bijlage 2 bij deze fiche.

Ten slotte voegen de voorliggende bepalingen een extra hoofdstuk toe aan het Gemeentefondsdecreet (Hoofdstuk IIsexies), waarin vanaf 2018 aanvullende middelen worden toegekend aan een beperkt aantal gemeenten ten gevolge van de overname van provinciale instellingen in uitvoering van het decreet van 18 november 2016 houdende de vernieuwde taakstelling en de gewijzigde financiering van de provincies.

Deze zeven gemeenten worden in een apart hoofdstuk van het Gemeentefonds ondergebracht omdat de toegekende bedragen evolueren volgens een andere groeivoet dan die van de hoofddotatie van het Gemeentefonds, met name volgens de gezondheidsindex. De toekenning van deze aanvullende middelen aan de zeven betrokken gemeenten leidt eveneens tot een verhoging van het totale krediet onder het begrotingsartikel PJO-1PMC2GC-WT "Werking en toelagen – Binnenlands Bestuur – fondsen lokale financiering", namelijk met 23.819.200 euro.

Het gaat om de volgende gemeenten en bedragen:

Antwerpen	€ 12 578 500
<i>Arenbergschouwborg</i>	<i>€ 2 510 000,00</i>
<i>Antwerpse Museumstichting</i>	<i>€ 10 056 000,00</i>
<i>Wielerpiste Wilrijk</i>	<i>€ 12 500,00</i>
Gent	€ 853 000,00
<i>Caermersklooster</i>	<i>€ 853 000,00</i>
Hasselt	€ 4 953 000,00
<i>Provinciale Bib Limburg</i>	<i>€ 4 953 000,00</i>
Kortrijk	€ 1 064 000
<i>Be part</i>	<i>€ 325 000,00</i>
<i>Westflandrica</i>	<i>€ 739 000,00</i>
Waregem	€ 325 000,00
<i>Be part</i>	<i>€ 325 000,00</i>
Moerbeke	€ 5 700,00
<i>Anton Van Wilderode</i>	<i>€ 5 700,00</i>
Tongeren	€ 4 040 000,00
<i>Gallo-Romeins Museum</i>	<i>€ 4 040 000,00</i>
Totaal	€ 23.819.200

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 5 tot en met 45: algemeen

De artikelen 5 tot en met 45 betreffen de noodzakelijke wijzigingen aan diverse decreten opdat de voorheen sectorale subsidies kunnen worden geïntegreerd in het Gemeentefonds.

De noodzakelijke wijzigingen houden in dat voor de hierna opgesomde decreten niet meer gewerkt wordt volgens het systeem van het Planlastendecreet (decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd) en dat onder meer het werken met Vlaamse beleidsprioriteiten wordt opgeheven voor alle gemeenten in het Vlaamse Gewest, inclusief de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Meer bepaald betreffen deze artikelen wijzigingen aan de volgende sectorale decreten:

- het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid (artikel 5 en 6) en het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid (artikel 43 tot 45);
- het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding (artikel 7 en 8);
- het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking (artikel 9 tot 12);
- het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau (artikel 13 en 14);
- het decreet van 6 juli 2012 houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid (artikel 15 tot 18);
- het decreet van 6 juli 2012 betreffende het Lokaal Cultuurbeleid (artikel 19 tot 29);
- het decreet van 6 juli 2012 houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid (artikel 30 tot 42).

Artikel 5 en 6

In het decreet van 28 april 1998 betreffende het integratiebeleid worden in artikel 2 een aantal definities die betrekking hebben op het Planlastendecreet en de subsidie-aanvraag opgeheven.

In hoofdstuk VI van hetzelfde decreet worden de bepalingen m.b.t. het lokale integratiebeleid opgeheven. Dit houdt o.a. de schrapping in van de bepalingen omtrent:

- de Vlaamse beleidsprioriteiten voor het integratiebeleid;
- de lijst met de steden en gemeenten die in aanmerking komen voor een integratiesubsidie;
- cofinanciering.

Afdeling 1 van hetzelfde hoofdstuk omtrent de regierol van de lokale besturen blijft wel behouden.

Artikel 7 en 8

In het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding wordt het toepassingsgebied van de lokale armoedebestrijding beperkt tot de VGC.

Artikel 9 tot 12

In het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking wordt titel VII 'Gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking' gefaseerd opgeheven. Voor de gemeenten in het Vlaamse Gewest gaan de wijzigingen in vanaf 01/01/18. De regeling voor de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt bestendigd tot 01/01/20 dit omwille van reeds gedane subsidiebeloften.

Inhoudelijk gebeuren hiervoor een aantal wijzigingen aan artikel 16/4 die de bestaande situatie bestendigen en dus zorgen voor een voldoende rechtsgrond voor het uitbetalen van de subsidies aan de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Artikel 13 en 14

In het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau wordt hoofdstuk IV 'Subsidies ter stimulering van het flankerend onderwijsbeleid' alsook de verwijzing naar het Planlastendecreet in artikel 2bis opgeheven. Dit houdt o.a. de schrapping in van de bepalingen over:

- de Vlaamse beleidsprioriteiten voor het flankerend onderwijsbeleid;
- cofinanciering.

Artikel 15 tot 18

In het decreet van 6 juli 2012 houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid wordt het toepassingsgebied van de beleidsprioriteiten beperkt tot de VGC.

De bepalingen inzake de jeugdraad blijven behouden voor zowel de VGC als de andere lokale besturen.

Artikel 19 tot 29

In het decreet van 6 juli 2012 betreffende het Lokaal Cultuurbeleid wordt het toepassingsgebied van de beleidsprioriteiten beperkt tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de VGC. Hiertoe gebeuren een aantal wijzigingen aan titel 3, hoofdstuk 6 die de bestaande situatie bestendigen. Dit houdt bijvoorbeeld in dat de regeling m.b.t. de Vlaamse beleidsprioriteiten wordt ingevoegd in het hoofdstuk over de Grootstedelijke gebieden, aangezien deze regeling voor de gemeenten in het Vlaamse Gewest wordt opgeheven.

Artikel 30 tot 42

In het decreet van 6 juli 2012 houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid wordt het toepassingsgebied van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen beperkt tot de VGC. Voor de gemeenten in het Vlaamse Gewest worden deze bepalingen opgeheven.

Ook het toepassingsgebied van de regeling over de sportraad wordt beperkt tot de VGC, dit wil zeggen dat de gemeenten in het Vlaamse Gewest niet meer verplicht zijn om over een sportraad te beschikken.

In hoofdstuk 4 betreffende de begeleiding, coördinatie en monitoring wordt de verwijzing naar 'de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen' steeds vervangen door een verwijzing naar 'het lokaal sport voor allen-beleid'.

Wat de erkenning en subsidiëring van een organisatie voor de begeleiding van de gemeenten en de VGC betreft, worden er bijkomende inhoudelijke en financiële voorwaarden opgelegd.

Artikel 43 tot en met 45

In het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid worden de bepalingen over het lokale integratiebeleid grotendeels ingetrokken. De bepalingen over de regierol van de steden en gemeenten over het integratiebeleid blijven behouden.

Artikel 46 tot en met 51

Deze artikelen voegen aan het decreet van 5 juli 2002 over het Gemeentefonds enkele bepalingen toe. Zo wordt de totaliteit van de som die aan de lokale besturen in 2015 als subsidie is gegeven in het kader van de genoemde sectorale decreten (exclusief de subsidies toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie/Brusselse gemeenten en inclusief de subsidies aan de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel), toegevoegd aan het Gemeentefonds als een aanvullende dotatie. Het aandeel van elke gemeente in deze aanvullende dotatie is, conform het regeerakkoord, gebaseerd op het aandeel dat de gemeenten in 2014 ontvingen uit al deze subsidieregelingen samen.

Door de creatie van deze aanvullende dotatie in het Vlaams Gemeentefonds verdwijnen een aantal sectorale en aan voorwaarden gebonden subsidies aan de gemeenten, ten voordele van een verruimde basisfinanciering. De wijze waarop dat gebeurt maakt duidelijk welke de oorsprong is van die middelen, maar die middelen zelf worden niet geormerkt in die zin dat ze verplicht moeten worden aangewend voor die beleidsdomeinen. De beleidsruimte en beleidsvrijheid voor de lokale besturen wordt groter, de Vlaamse sturing kleiner.

Deze artikelen bepalen meer in het bijzonder het volgende:

- de titel van het nieuwe hoofdstuk (artikel 46);

- dat deze aanvullende dotatie niet wordt geïndexeerd: het nominale bedrag van 131.009.724,20 euro blijft ook de volgende jaren bestaan (artikel 47). Dit bedrag vervangt de subsidiebedragen die tot en met 2015 zijn toegekend in het kader van de volgende decreten:

- a) het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid en het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid;
- b) het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding;
- c) het decreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking;
- d) het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau;
- e) het decreet van 6 juli 2012 houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid;
- f) het decreet van 6 juli 2012 betreffende het Lokaal Cultuurbeleid, gewijzigd bij het decreet van 20 december 2013;
- g) het decreet van 6 juli 2012 houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid;

- dat de verdeling van deze dotatie tussen de gemeenten gebeurt op de wijze zoals weergegeven in de bijlage bij dit decreet (artikel 48 en 51);

- dat deze aanvullende jaarlijkse dotatie wordt uitbetaald in drie delen (50% eind april, 25% eind oktober en 25% eind januari van het daaropvolgende jaar), op momenten dat ook de kwartaalvoorschotten van het eigenlijke Gemeentefonds worden uitbetaald (artikel 49).

- dat artikel 6 tot en met 15, die de reguliere verdeling en vereffening van de aandelen in de hoofddotatie van het Gemeentefonds bevatten, niet van toepassing zijn op deze aanvullende dotatie (artikel 50).

Artikel 52 tot en met 55

Aan zeven gemeenten die provinciale instellingen overnemen in het kader van de overheveling van de persoonsgebonden bevoegdheden van de provincies naar het lokale niveau (ingevolge het decreet van 18 november 2016 houdende de

vernieuwde taakstelling en de gewijzigde financiering van de provincies), worden vanaf 2018 aanvullende middelen toegekend.

Deze artikelen bepalen meer in het bijzonder het volgende:

- de titel van het nieuwe hoofdstuk (artikel 52);
- de bedragen die aan de gemeenten Antwerpen, Gent, Hasselt, Kortrijk, Waregem, Moerbeke en Tongeren vanaf 2018 worden toegekend en het indexeringsmechanisme (gezondheidsindex) voor die bedragen (artikel 53);
- dat die bedragen jaarlijks worden uitbetaald in vier gelijke delen, telkens op het einde van de eerste maand van elk kwartaal (eind januari, april, juli en oktober van het begrotingsjaar), op de momenten dat ook de kwartaalvoorschotten van het eigenlijke Gemeentefonds worden uitbetaald (artikel 54);
- dat artikel 6 tot en met 15 die de reguliere verdeling en vereffening van de aandelen in de hoofdotatie van het Gemeentefonds bevatten, niet van toepassing zijn op die bedragen (artikel 55).

Artikel 56 en 57

De huidige regeling van artikel 10/1 en 10/2 van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en houdende vaststelling van de bevoegdheden van de provincie Vlaams-Brabant inzake de ondersteuning van de Vlaamse Rand, waarin o.a. staat dat de Vlaamse Regering een subsidie kan verlenen aan de v.z.w. de Rand voor de uitvoering van een of meer beleidsprioriteiten voor het jeugdbeleid, het (lokaal) sportbeleid en het cultuurbeleid, ten behoeve van de Nederlandstalige initiatieven in de Vlaamse Rand rond Brussel, wordt gewijzigd. Deze subsidie wordt verleend voor de ondersteuning van plaatselijke initiatieven in de randgemeenten die geen subsidie hebben aangevraagd in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten.

Aangezien ook de subsidiëring van de randgemeenten m.b.t. het jeugd-, sport- en cultuurbeleid geïntegreerd wordt in het Gemeentefonds, is de inhoud van deze artikelen niet langer toepasbaar.

Daarom worden de verwijzingen naar de Vlaamse beleidsprioriteiten in de betreffende sectordecreten geschrapt. Er kunnen wel nog steeds subsidies worden toegekend binnen het bredere kader van het jeugd-, sport- en cultuurbeleid (dus niet meer gekoppeld aan de beleidsprioriteiten). Hiertoe moet nog steeds een samenwerkingsovereenkomst worden afgesloten tussen de Vlaamse ministers bevoegd voor Jeugd, Sport en Cultuur, en de v.z.w. "de Rand". In die samenwerkingsovereenkomst worden de voorwaarden en de modaliteiten voor de subsidieverlening verder geconcretiseerd.

Verantwoording van de uitzonderingen bij de inwerkingtreding

De wijzigingen aan het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingsamenwerking beogen:

- enerzijds het decreet te conformeren aan het arrest van het Grondwettelijk Hof;
- en anderzijds de nodige garanties en rechtsgrond te bieden voor de lopende subsidiebeloften (tot 2020) die aan de gemeenten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden gedaan.

Daarom wordt in dit kaderdecreet titel VII 'Gemeentelijke ontwikkelingsamenwerking' gefaseerd opgeheven. Voor de gemeenten in het Vlaamse Gewest gaan de wijzigingen in vanaf 01/01/18. De regeling voor de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt bestendig tot 01/01/20 omwille van de reeds gedane subsidiebeloften. Inhoudelijk gebeuren

hiervoor een aantal wijzigingen aan artikel 16/4 die de bestaande situatie bestendigen en dus zorgen voor een voldoende rechtsgrond voor het uitbetalen van de subsidies aan de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad tot 2020.

Repliek op het advies Raad van State – afdeling 3

Onderafdeling 1 – Wijzigings- en opheffingsbepalingen betreffende diverse decreten die uitvoering geven aan het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd

Artikel 5

Aan deze technisch opmerking werd gevolg geven door het artikel zoals werd voorgesteld aan te passen.

Artikel 8

Het is duidelijk dat de inhoud van de afdeling 5 van hoofdstuk IV van het decreet van 2 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding waarnaar het advies verwijst enkel betrekking heeft op de Vlaamse Gemeenschapscommissie, bijgevolg wordt er geen gevolg gegeven aan de suggestie van de RvS.

Artikel 10 tot 12

De opmerking dat er nu geen bepaling werd opgenomen die artikel 16/4 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking volledig opheft, wordt nu ondervangen door in art 98 toe te voegen dat artikel 12 ophoudt uitwerking te hebben op 1 januari 2020.

Artikel 17

De tekstuele opmerkingen werden overgenomen.

Artikel 23

Artikel 23 van de grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft op een menswaardig leven, dat de wet (of decreet) de economische, sociale en culturele rechten moet waarborgen rekening houdend met de overeenkomstige plichten en dat die rechten inzonderheid ook omvatten het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing. De Raad van State heeft bedenkingen bij de zelf opgeworpen vraag of de "afschaffing van de bibliotheekplicht" verenigbaar is met artikel 23 van de Grondwet, zegt dat de Vlaamse regering moet motiveren waarom er geen aanzienlijk vermindering is van het beschermingsniveau van de burgers.

De Raad van State erkent in zijn advies 57.317/3 van 27 april 2015 dat het Grondwettelijk Hof zich tot op heden nog niet heeft uitgesproken over het feit of artikel 23, 3 de lid, 5° van de Grondwet (het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing) een standstill-verplichting inhoudt. Het Grondwettelijk Hof laat over het algemeen een ruime beoordelingsvrijheid en stelt zich eerder terughoudend op bij toetsing (2 schendingen op 20 toetsingen).

Artikel 23 van de Grondwet, dat overigens geen directe werking heeft, is trouwens niet geschonden wanneer de vermindering van het beschermingsniveau niet aanzienlijk is, of wanneer het wel aanzienlijk is, redenen van algemeen belang bestaan die dit rechtvaardigen.

In dit geval is de schending niet aanzienlijk, voor zover deze er al is. De huidige bibliotheekwerking is stevig verankerd in het lokale cultuurweefsel. De verantwoordelijkheid over het verder bestaan van de bibliotheken in het kader van de verantwoordelijkheid voor de ruimere cultuurspreiding die nu wordt overgelaten aan de lokale besturen, zal daar weinig aan veranderen. De lokale besturen zijn matuur genoeg om hierover zelf beslissingen te nemen, zonder tussenkomst van de Vlaamse overheid. De lokale besturen kunnen en moeten zelf inschatten op welke wijze het lokale cultuurbeleid (met inbegrip van de bibliotheekwerking) het best wordt ingevuld. De belangrijkste taken van een bibliotheek liggen op het vlak van informatiebemiddeling en cultuurspreiding, aangevuld met de zorg om het documentair erfgoed en het bevorderen van de ontmoeting (MvT decreet Lokaal Cultuurbeleid). Als een lokale bestuur deze doelstelling op een andere manier wil bereiken, moet dit ook mogelijk zijn.

De nieuwe regeling zorgt niet voor een drastische inperking van de bestaande culturele rechten en vormt geen inperking van het recht op culturele ontplooiing. Wel kan het zijn dat een lokaal bestuur deze op een andere manier gaat invullen, bijvoorbeeld door te beslissen om met een andere gemeente samen te werken om een gemeenschappelijke bibliotheek open te houden (wat eigenlijk nu reeds in een aantal gemeenten het geval is).

Indien de bibliotheekplicht behouden blijft, maar er geen financiering meer tegenover staat, kan de vraag gesteld worden op welke wijze aan deze verplichting nog een kwalitatieve invulling gegeven kan worden.

Artikel 30

Deze suggestie werd overgenomen.

Onderafdeling 2 – Wijzigingen van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds Artikelen 46 tot 51

1. De Raad van State verwijst voor het thans voorliggende ontwerp van artikel 19decies van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds naar haar eerder geformuleerde opmerkingen in advies 57.317/3 van 27 april 2015 bij het voorontwerp van decreet van 3 juli 2015.

Omdat enerzijds de verdeling van de aanvullende dotatie onder de gemeenten gestoeld is op verdelingscriteria die golden voor het voeren van een specifiek beleid in bepaalde sectoren (en niet op criteria gestoeld voor het voeren van beleid in aangelegenheden van gemeentelijk belang) en anderzijds omdat de verdeling geldt zonder enige beperking in de tijd en zonder dat het ontwerp in evaluatie- of aanpassingsmechanismen voorziet, stelt de Raad van State dat dit 'niet bestaanbaar' is met het Europees Handvest inzake lokale autonomie, en meer bepaald met artikel 9, vierde lid, van dit Handvest, dat bepaalt dat de financiering van de lokale autoriteiten hen in staat moet stellen gelijke tred te houden, zoveel als in de praktijk mogelijk is, met de werkelijke groei van de kosten van het uitvoeren van hun taken. De Raad van State besluit dat het verdelingscriterium om de gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds te bepalen, derhalve moet worden herzien.

De Vlaamse Regering volgt de Raad van State niet in deze redenering en wijzigt dan ook het uitgewerkte verdelingscriterium niet. De Raad van State erkent dat de decreetgever over een ruime beoordelingsmarge beschikt in de uitoefening van zijn bevoegdheid met betrekking tot de financiering van de gemeenten. Een verschil in behandeling zou slechts ongrondwettig zijn wanneer daarvoor geen redelijke

verantwoording bestaat. Bij deze redelijke verantwoording moet rekening gehouden worden met artikel 9, vierde lid, van het Europees Handvest inzake lokale autonomie.

Dat is in casu ook het geval. In het kader van het Handvest is het van belang de financiering van de lokale besturen in zijn geheel te bekijken. Als het geheel van de financiering van de lokale besturen wordt overschouwd, kan niet ontkend worden dat er voldoende fiscale autonomie is voor de lokale besturen, hetgeen het Handvest vereist. De algemene middelen houden rekening met de werkelijke groei van de kosten voor de uitvoering van de gemeentelijke taken. Ondanks het feit dat de middelen uit de aanvullende dotatie niet geïndexeerd worden, blijft de groeivoet van 3,5% van de algemene financiering uit het Gemeentefonds, die veel groter is dan deze aanvullende dotatie, wel behouden. Met het inschrijven van de aanvullende dotatie wordt er zelfs opgeschoven naar meer basisfinanciering en wordt de autonomie van de lokale besturen vergroot, hetgeen eveneens in overeenstemming is met het Handvest.

De gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie zijn bovendien gebaseerd op objectieve criteria. De gemeentelijke aandelen zijn vastgesteld op basis van de gemeentelijke strategische meerjarenplanningen en de acties (met daaraan gekoppeld de kosten) die de gemeenten daarin voorzien voor een periode van zes jaar.

Het staat, tot slot, de decreetgever steeds vrij om in de toekomst de hier uitgewerkte verdelingscriteria aan te passen in het licht van eventueel wijzigende maatschappelijke veranderingen.

2. De Raad van State merkt op dat er, hoewel dezelfde verdeelsleutel wordt gehanteerd als in het decreet van 3 juli 2015, verschillen bestaan tussen de in de ontworpen bijlage 1 bij het decreet van 5 juli 2002 vermelde bedragen (artikel 51 van het ontwerp) en de bedragen vermeld in het decreet van 3 juli 2015 en, wat de randgemeenten betreft, met de verdelingstabel die als bijlage bij de memorie van toelichting bij dat decreet is gevoegd. In de memorie van toelichting zou enkel worden verwezen naar een aantal gemeenten waarvoor correcties worden uitgevoerd, maar zou geen verklaring worden gegeven voor de verschillen bij de andere gemeenten.

In de memorie wordt duidelijk aangegeven dat de wijzigingen in de bijlage bij het Gemeentefondsdecreet te wijten zijn aan:

- de inkanteling van de sectorale subsidies van de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel;
- het doorvoeren van een aantal correcties in de subsidiebedragen voor cultuur. Die correcties betreffen:

1. Een rechtzetting voor de gemeenten Haacht en Boortmeerbeek ten gevolge van een materiële vergissing in 2014/2015 bij de bepaling van het bedrag voor de openbare bibliotheek. Dit resulteert in een aangepast bedrag voor de beide gemeenten vanaf 2018;

2. De toekenning van bijkomende middelen, in uitvoering van artikel 7 van het decreet van 12 mei 2017 houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur en jeugd, aan de volgende acht gemeenten: Herne, Hoogstraten, Kaprijke, Linter, Merchtem, Riemst, Tervuren en Zaventem.

Om die operatie volledig budgetneutraal te houden wordt het extra benodigde budget proportioneel afgenomen van alle gemeenten die vanaf 2018 kunnen genieten van een aanvullend aandeel in het Gemeentefonds vanuit het lokaal cultuurbeleid. Het betreft de volgende gemeenten:

- alle Vlaamse gemeenten die sinds 2016 een aandeel hebben in de aanvullende dotatie van het Gemeentefonds vanuit het lokaal cultuurbeleid, inclusief de acht betreffende gemeenten;
- de ingekantelde faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel (vanaf 2018);

De budgettaire impact van de inlevering door die gemeenten is beperkt: minder dan 1% van hun aandeel in de aanvullende dotatie 2016 voor wat betreft het lokaal cultuurbeleid. Dat wijzigt uiteraard wel de aandelen van alle gemeenten t.o.v. de bijlage opgenomen in het decreet van 3 juli 2015.

Daarnaast gebeurde nog een bijkomende rechtzetting voor de randgemeenten Kraainem, Wezembeek-Oppem en Linkebeek, die in 2014 voor sport werden gefinancierd door vzw De Rand en niet rechtstreeks vanuit het decreet Lokaal Sportbeleid, maar die verkeerdelijk werden opgenomen in de verdelingstabel die als bijlage bij de memorie van toelichting bij het decreet van 3 juli 2015 was gevoegd. Alleen de gemeenten die in 2014 werden gesubsidieerd via het decreet Lokaal Sportbeleid (Wemmel en Sint-Genesius-Rode), worden dus ingekanteld in het Gemeentefonds. Dat is ook conform het Regeerakkoord, dat uitgaat van een inkanteling o.b.v. de situatie 2014 voor de betrokken sectordecreten. De drie andere randgemeenten kunnen dan door vzw De Rand gesubsidieerd blijven.

Onderafdeling 3 – Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en houdende vaststelling van de bevoegdheden van de provincie Vlaams-Brabant inzake de ondersteuning van de Vlaamse Rand

Artikel 56

Het kader waarbinnen er subsidies kunnen worden toegekend m.b.t. het jeugdbeleid, het cultuurbeleid en het sportbeleid werd decretaal verder verfijnd om tegemoet te komen aan de bezwaren van de RvS.

Hoofdstuk 4. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Wijziging begrotingsfonds Kunsten en Erfgoed

Artikel 58

Een begrotingsfonds kan enkel opgericht worden bij decreet waarbij de ontvangsten (TO) en de uitgaven (VRK) van dit begrotingsfonds decretaal bepaald worden. Gelet op de nauwe band met de begroting worden begrotingsfondsen vaak opgericht en gewijzigd bij programmadecreet.

Het departement CJM ontvangt soms vergoedingen ter compensatie van schade aan werken uit de collectie, alsook ter compensatie van verlies of diefstal van eigendom van de Vlaamse Overheid.

Het is opportuun om deze inkomsten te boeken op dit fonds , omdat via dit fonds de vergoedingen 'opnieuw' kunnen ingezet worden ter verrijking (inclusief het in goede staat bewaren) van het kunstpatrimonium van de Vlaamse Overheid.

Deze middelen dienen bijvoorbeeld te worden heraanwend voor restauratie van het kunstwerk waarvoor de vergoeding werd uitbetaald. Artikel 22 van het te wijzigen decreet laat toe dat het fonds haar middelen aanwendt voor het verrijken van de kunstpatrimonia van de collectie van de Vlaamse Gemeenschap, van de eigen kunstinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap en van de musea.

Afdeling 2. Toevoeging gesco-middelen aan de werkingssubsidie

Artikel 59

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 tot regularisatie en uitdoving van arbeidsplaatsen van gesubsidieerde contractuelen die zijn tewerkgesteld met een overeenkomst als vermeld in artikel 1, 12°, 14°, 15° en 36°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 1993 tot veralgemening van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen, en artikel 1, 13°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 1993 houdende uitvoering van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen werden de gesco-projecten van organisaties, die toegewezen waren aan de beleidsvelden cultuur, jeugd en media geregulariseerd.

Op basis van artikel 3 van datzelfde besluit stelt de Vlaamse minister, bevoegd voor cultuur, jeugd en media, het subsidiebedrag vast van de subsidie ter vergoeding van de regularisatie. Voor organisaties die werkingssubsidies ontvangen heeft de minister beslist om de middelen van de subsidiëring n.a.v. de regularisatie van gesco-projecten te integreren in de werkingssubsidie van deze organisaties. Ook de middelen van organisaties, die weliswaar zelf geen werkingssubsidie ontvangen, maar die organisaties met werkingssubsidies ondersteunen, worden toegevoegd aan de werkingssubsidie van de ondersteunde organisatie. Zo'n ondersteunende organisatie draagt mee de werking van de "moederorganisatie". Door toevoeging van de middelen aan de reguliere werkingssubsidies ontvangt de organisatie één werkingssubsidie die voor de volledige werking, inclusief personeelskosten, kan worden ingezet.

De toevoeging specifiek aan de werkingssubsidie geldt voor de duur van de lopende beleidsperiode van de respectievelijke decreten. Eens een nieuwe beleidsperiode start worden de middelen, inclusief de middelen afkomstig van de regularisatie van gesco-projecten, verdeeld volgens de voorwaarden van de respectievelijke decreten.

Onderhavige bepaling vormt de juridische basis om voor de organisaties met geregulariseerde gesco-projecten de werkingssubsidie, die ze ontvangen op basis van de genoemde decreten, te verhogen met het bedrag afkomstig van de regularisatie van gesco-projecten. Dit geldt ook voor twee organisaties uit de erfgoedsector, wiens werkingssubsidie verhoogd wordt met het bedrag van de subsidie, die hun ondersteunende organisaties in 2017 ontvingen als vergoeding voor de regularisatie van de gesco-projecten.

Het bedrag dat aan de werkingssubsidie van 2017 wordt toegevoegd, wordt vermenigvuldigd met 1,46%. Dit percentage is het resultaat van de pro rata verdeling van de middelen die n.a.v. de begrotingsopmaak 2018 zijn toegevoegd aan het begrotingsartikel HB0-1HCI2AJ-WT Werking en toelagen – regularisatie gesco's. Voor de sector van het Sociaal-cultureel Volwassenenwerk is dergelijke bepaling opgenomen in het decreet SCVW dat 1 januari 2018 in werking zal treden.

Zowel voor het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid als voor het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw ADJ start in 2018 een nieuwe beleidsperiode. De middelen afkomstig van de regularisatie van gesco-projecten van organisaties uit deze sectoren zijn reeds geïntegreerd in de decretale middelen voor de uitvoering van de respectievelijke decreten.

Afdeling 3. Begrotingsfonds Cultureel Centrum Voeren

Artikel 60

De oprichting van een begrotingsfonds is noodzakelijk omwille van het stopzetten van de gezamenlijke intendancerekening van het kasteel Van Ham en het Cultureel Centrum Voeren ten gevolge van de stopzetting van de exploitatie van het kasteel Van Ham door de Vlaamse Overheid. Ten einde de goede werking van het Cultureel Centrum Voeren te verzekeren, met name de inkomsten te gebruiken om de uitgaven te bekostigen, wordt geopteerd hiervoor een apart begrotingsfonds te creëren.

Het fonds wordt aangewend voor de werking van het Vlaams Cultureel Centrum Voeren, alsook voor het aanschaffen van vermogensgoederen. Hiermee wordt bedoeld dat het Cultuurcentrum met deze inkomsten ook herbruikbare duurzame goederen mag aanschaffen, uiteindelijk eveneens bestemd voor de werking van het Centrum. Het gaat dus om goederen die men als 'vast actief' kan bestempelen.

Afdeling 4. Omvorming Kunstenloket vzw naar Cultuurloket vzw

Artikelen 61 en 62

Artikel 3 van het decreet van 12 mei 2017 houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur en jeugd machtigt de Vlaamse Regering om mee te werken aan de oprichting van een vereniging zonder winstoogmerk en toe te treden tot die vereniging met als doel ondernemerschap en professionalisering in de Vlaamse culturele sector te bevorderen en toeleiding naar aanvullende financiering te faciliteren.

De activiteiten van de vzw Kunstenloket, die vandaag de dag zakelijk-juridisch advies geeft aan het kunstenveld worden uitgebreid naar de hele cultuursector. Daartoe werd een traject tot omvorming en herprofilering van de bestaande vzw naar Cultuurloket vzw opgestart. De machtiging aan de Vlaamse Regering om mee te werken aan de oprichting van een vereniging zonder winstoogmerk, moet dan ook gelezen worden als de omvorming van de bestaande vzw Kunstenloket naar de vzw Cultuurloket. Het is niet de bedoeling om verschillende vzw met een gelijkaardige opdracht naast elkaar te laten functioneren. De Vlaamse Regering heeft duidelijk gekozen voor de uitbouw van één organisatie vertrekkende vanuit de unieke positie wat betreft ervaring en kennis van de vzw Kunstenpunt.

De Vlaamse Regering heeft op 14 juli 2017 haar goedkeuring gehecht aan de ontwerpstatuten van deze vzw, waarbij de bestaande Kunstenloket vzw wordt omgevormd tot Cultuurloket vzw.

Op 19 september 2017 werden de ontwerpstatuten van Cultuurloket vzw door de Algemene Vergadering van Kunstenloket vzw aanvaard.

Kunstenloket vzw werd tot op heden ad nominatim gesubsidieerd in de algemene uitgavenbegroting.

Omwille van de onzekerheid over de toekomstige positionering werd geen gebruik gemaakt van de decretale basis voor subsidiëring voorzien in het Kunstendecreet van 13 december 2013. Door de uitbreiding van haar activiteiten, hoort deze vzw niet meer thuis in het Kunstendecreet van 13 december 2013 - waarvan het toepassingsgebied zich beperkt tot de professionele kunsten - en dienen de bepalingen die betrekking hebben op deze vzw te worden opgeheven. Er wordt in het ontwerp een nieuwe decretale rechtsgrond voor subsidiëring gecreëerd door vervanging van artikel 3 van het decreet van 12 mei 2017 houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur en jeugd.

De hoogdringendheid wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat de nieuwe statuten van Cultuurloket vzw in werking treden op 1 januari 2018 en het noodzakelijk is dat op dat moment de decretale basis voor subsidiëring van kracht is.

Deze steun valt onder artikel 53 van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, kortweg de 'Algemene Groepsvrijstellingsverordening' (AGVV). De steun zal ter kennis worden gebracht van de Europese Commissie. De verwijzing naar de bepalingen van de verordening zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomst.

Het artikel werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State:

De Vlaamse Gemeenschap zal geen dominante partner zijn in de vzw, zodat het geen openbare instelling betreft in de zin van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de machtiging dus geen wijziging behoeft.

Op vraag van de Raad van State werd uitdrukkelijk bepaald dat de beheersformule vermeld in artikel 9, b) van de wet van 16 juli 1973 van toepassing is op de vzw.

Zoals gevraagd door de Raad van State werd in uitvoering van artikel 11, eerste lid, van de cultuurpactwet van 16 juli 1973 uitdrukkelijk bepaald dat de subsidie van de vzw bestaat uit een subsidiëring van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten.

Om te voldoen aan het legaliteitsbeginsel vermeld in artikel 11, tweede lid, van de cultuurpactwet van 16 juli 1973 werden de uitbetalingsmodaliteiten van de subsidie, bepalingen omtrent de aanleg van reserves en het toezicht daarop opgenomen in het ontwerp.

Er werd, zoals vermeld in het advies van de Raad van State, uitdrukkelijk bepaald dat de beheersovereenkomst de concrete uitwerking, op praktisch vlak, van de bij het artikel vastgestelde regels bepaalt, zoals de missie, de invulling van de kerntaken en de strategische en operationele doelstellingen.

Het tweede lid werd op vraag van de Raad van State herschreven, zodat erin voorwaarden worden vastgesteld die de Vlaamse Regering moet respecteren wanneer ze gebruik maakt van de machtiging om mee te werken aan de oprichting van de vzw Cultuurloket.

De bepaling dat de vereniging alle activiteiten kan ontplooiën die rechtstreeks of onrechtstreeks kan bijdragen tot de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel, werd geschrapt aangezien de Raad van State deze bepaling overbodig acht.

Hoofdstuk 5. Omgeving

Afdeling 1. Energieleningen

Artikel 63

Artikel 8.2.2, §1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 stelt dat de Vlaamse Regering leningen kan verstrekken ter ondersteuning van investeringen in het kader van de bevordering van het rationeel energieverbruik, door:

1° via lokale entiteiten leningen aan eindafnemers te verstrekken voor de financiering van investeringen in privéwoningen die dienen als hoofdverblijfplaats;
2° het rechtstreeks verstrekken van deze leningen aan eindafnemers.

De Vlaamse Regering kan verder conform artikel 8.2.2, §3 ook op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor Energie, schulden die door een lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest in het kader van de uitvoering van dit artikel werden gemaakt geheel of gedeeltelijk kwijtschelden.

Uit het voorgaande blijkt voldoende de band met de begroting.

Artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 treedt evenwel conform artikel 49 van het decreet van 27 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake energie buiten werking op 31 december 2017. Hierdoor verdwijnt vanaf die dag de decretale rechtsgrond om enerzijds dergelijke leningen nog te verstrekken, en anderzijds om schulden geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden.

In het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2017 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de energiehuizen en de energieleningen (BS 6 juni 2017) heeft de Vlaamse Regering beslist om ook na datum van 31 december 2017 deze leningen nog te continueren. Hiervoor dient deze "sunset"-clause, die in het verleden al werd verlengd¹, dan ook te worden ingetrokken. Ook de Raad van State vestigde in haar advies nr. 61.054/3 bij dit besluit al de aandacht op het feit dat artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 buiten werking treedt op 31 december 2017 en dat vanaf die datum die bepaling derhalve geen rechtsgrond meer kan bieden voor de leningen aan particulieren.²

Uit het feit dat artikel 8.2.2 onder de huidige stand van de regelgeving automatisch buiten werking treedt op 31 december 2017 blijkt dan ook voldoende de hoogdringendheid.

Er dient overigens te worden opgemerkt dat het artikel 8.3.1/1 en het artikel 8.4.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, dat de rechtsgrond vormt voor het verstrekken van energieleningen aan respectievelijk coöperatieve vennootschappen en vzw's, niet met een dergelijke "sunset"-clause is behept, zodat een dergelijke aanpassing voor particulieren logisch is en de lat gelijk wordt getrokken.

Reactie op het advies van de SERV:

De aanpassing van de begunstigden van de 2% en 0%-leningen vanaf 2019 is definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering via BVR en is reeds van kracht (gepubliceerd in Belgisch Staatsblad op 6 juni 2017). Bovendien zijn de aanpassingen ook reeds uitvoerig besproken in de Commissie van het Vlaams Parlement van 31 mei 2017.

Een verder stakeholderoverleg is dus momenteel niet aan de orde.

Afdeling 2. Dierenwelzijnsfonds

Artikel 64

¹ Conform artikel 108, laatste streepje, van het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 trad artikel 8.2.2 van het Energiedecreet buiten werking op 31 december 2015. Dit werd via artikel 49 en 50 van het decreet van 27 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake energie aangepast naar 2017.

² Advies nr. 61.054/3 van 29 maart 2017 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de energiehuizen en de energieleningen'.

Aan de inkomstzijde van het dierenwelzijnsfonds worden bijkomende mogelijkheden gecreëerd om het Fonds te spijzen, met name door bijdragen van de sector voor onderzoek naar alternatieven voor dierproeven, door rechtsplegingsvergoedingen en door de onkosten die door de Vlaamse overheid gemaakt worden in het kader van de inbeslagname van verwaarloosde dieren terug te vorderen bij de ex-eigenaars.

Daarnaast wordt de mogelijkheid gecreëerd om de onkosten voor juridische bijstand aan te rekenen op het dierenwelzijnsfonds, evenals de onkosten die gemaakt worden in het kader van de inbeslagname van verwaarloosde dieren.

Afdeling 3. Wijziging van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

Artikel 65

In de praktijk werd de heffingsplichtige grindwinning in de loop van het 2de semester van 2016 beëindigd. Alle nog actieve grindbedrijven hebben bijgevolg reeds voor het 1ste semester 2017 een nulaangifte ingediend en zullen dat ook voor het 2de semester 2017 doen.

Om te vermijden dat het Grindfonds de betrokken grindbedrijven in 2018 en de daaropvolgende jaren elk semester moet uitnodigen om een aangifte in te dienen, terwijl geweten is dat er geen heffingsplichtige grindhoeveelheden meer zijn aan te geven, wordt de grindheffing het best formeel afgeschaft voor de grindwinning die plaats vindt vanaf 1 januari 2018.

Het decreet van 3 april 2009 houdende wijziging van het 'grinddecreet van 14 juli 1993' heeft twee categorieën niet-heffingsplichtige grindwinning ingevoerd, in de vorm van projectgrindwinning en infrastructuurgrindwinning. Bijgevolg is het ook om die reden wenselijk de grindheffing formeel af te schaffen voor de grindwinning vanaf 1 januari 2018. Als de grindheffing niet formeel zou worden afgeschaft voor de grindwinning vanaf 1 januari 2018, dan blijft immers in de toekomst theoretisch de grindheffing nog van toepassing op het grind dat wordt gewonnen als nevenproductie bij de winning van het onderliggende kwartszand. In de praktijk zal er sowieso in het eerstkomende decennium geen grindwinning als nevenproductie bij de winning van het onderliggende kwartszand meer plaatsvinden, omdat de kwartszandwinning in het huidige ontginningsgebied al de dieper gelegen kwartszandlaag heeft bereikt.

Zonder het formeel afschaffen van de grindheffing voor de grindwinning die plaats vindt vanaf 1 januari 2018, moet er in 2018, en elk jaar opnieuw, in de begroting van het Grindfonds vermeld worden dat de heffingsontvangsten 0 euro zullen bedragen.

Spoedbehandeling door de Raad van State is noodzakelijk om de regeling te laten in werking treden op 1 januari 2018, zijnde de startdatum van het eerstvolgende begrotingsjaar. Door het formeel afschaffen van de grindheffing is de vermelding van deze ontvangstencategorie niet meer nodig in de begroting van het Grindfonds voor 2018, en in alle volgende jaarlijkse begrotingen van het Grindfonds. Zo wordt tevens vermeden dat de Vlaamse Regering nog de heffingscoëfficiënt inzake de grindwinning voor 2018 moet vaststellen terwijl er in de praktijk geen heffingsplichtige grindhoeveelheden meer voorhanden zijn in de grindgebieden waar de grindheffing theoretisch van toepassing is.

Afdeling 4. Uitbreiding inkomsten Vlaams Klimaatfonds

Artikel 66

“Via een aanpassing van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989 in het kader van de zesde staatshervorming (invoeging van artikel 65quater door de bijzondere wet van 6 januari 2014 tot hervorming van de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, tot uitbreiding van de fiscale autonomie van de gewesten en tot financiering van de nieuwe bevoegdheden) werd in 2014 een klimaatresponsabiliseringsmechanisme ingesteld. Dit mechanisme voorziet voor elk gewest een meerjarig traject voor de reductie van de uitstoot van broeikasgassen in haar bouwsector (residentiële en tertiaire sector). Als een gewest beter doet dan de haar toegewezen doelstelling, krijgt het een financiële bonus (uit de federale veilingopbrengsten, jaarlijkse som van de bonussen wordt afgetopt op de ontvangen federale veilingopbrengsten). Als het gewest zijn doelstelling niet behaalt, krijgt het een financiële malus (deze zal in mindering worden gebracht van de algemene middelen die overeenkomstig de bijzondere financieringswet aan de gewesten worden toegekend; de malus wordt afgetopt op de helft van de gewestelijke veilingopbrengsten). Het bedrag van de bonus en malus wordt bepaald door het verschil te nemen tussen de gewestelijke emissies in de bouwsector en het traject en dit te vermenigvuldigen met de gemiddelde prijs van een door België geveild emissierecht in het jaar in kwestie.

In de bijzondere wet wordt voorzien dat het mechanisme vanaf het begrotingsjaar 2016 in werking treedt. Vermits de ontvangen bonussen door de gewesten, volgens artikel 65quater, §6, van de bijzondere financieringswet, besteed moeten worden aan klimaatbeleid, is het aangewezen om deze bonussen in Vlaanderen te kanaliseren naar het Vlaams Klimaatfonds. Dit wordt geregeld in de voorliggende decreetwijziging.”

Afdeling 5. Milieuheffingen

Artikelen 67 tot en met 76

1. Situering

De voorliggende wijzigingen in kader van de BO2018 optimaliseren het sturende effect van de heffingen deels door een aantal ongewenste effecten van de lineaire verhoging van alle heffingstarieven vanaf 1 juli 2015 verder te remediëren deels door een aantal verlaagde tarieven bij te sturen en/of af te bouwen.

2. Inhoud en artikelsgewijze bespreking

a. Invoeren van een minimumheffing voor het verbranden van afvalstoffen, het verbranden van afvalstoffen als de afvalverbranding niet gedekt is door een omgevings- of exploitatievergunning overeenkomstig de geldende wetgeving (artikel 67).

Voor het heffingstarief van artikel 46.§1.1° voor het illegaal verbranden van afvalstoffen wordt terug een minimum bedrag ingevoerd overeenkomend met een hoeveelheid van (ongeveer) 1 ton . Dergelijk minimumbedrag was eerder in voege tot en met het heffingsjaar 2011. Bij de herwerking van het vroegere afvalstoffendecreet naar een materialendecreet (decreet van 23 december 2011) werd de vermelding van het betreffend minimumbedrag vergeten, zonder dat het de bedoeling was om dit op te heffen. In de praktijk wordt ook de 'kleinschalige' (waarbij de verbrande hoeveelheid achteraf ook moeilijk te bepalen is en ingevolge de sinds 1 juli 2015 verhoogde heffing almaar meer door de heffingsplichtige wordt betwist) maar vanuit milieu- en beleidsoogpunt onaanvaardbare wijze van afvalverwerking op een passende wijze ontmoedigd.

Budgettaire impact

Verwaarloosbaar.

2.2. Het wijzigen van de heffing voor het storten van residu's van grondreiniging en bodemsanering (artikel 68 tot 70).

Voor grondreiniging en bodemsanering is storten van de niet herbruikbare residu's en niet reinigbare grond nog dikwijls BBT. Tot eind 2012 was er voor het storten van afvalstoffen/residu's van bodemsanering een nultarief van toepassing, mits voorafgaande toelating van de OVAM waarbij werd nagegaan of een andere verwerkingswijze dan storten van de betreffende afvalstoffen niet haalbaar is of onredelijk hoge kosten met zich meebrengt.

Voor residu's van grondreiniging in daartoe vergunde vaste inrichtingen was er tot eind 2012 een verlaagd tarief van 3 euro per ton. Op die wijze was er een ongelijkheid voor het storten van enerzijds on-site-reiniging/verwerking (in het kader van goedgekeurde bodemsaneringsprojecten) en anderzijds off-site reiniging/verwerking in daartoe vergunde vaste inrichtingen.

Om die ongelijkheid weg te werken werd vanaf 2013 een gelijk tarief ingevoerd van 2,55 euro/ton (berekend in functie van budgetneutraliteit).

Ingevolge de lineaire verhoging van alle heffingstarieven vanaf 1 juli 2015 bedraagt die heffing momenteel reeds 3,98 euro/ton. De drempel voor het uitvoeren van bodemsaneringen en grondreiniging is op die wijze de afgelopen twee jaar aanzienlijk verhoogd. ELFM-projecten worden door dergelijke heffing volledig gehypothekeerd. Voor ELFM-projecten werd om die reden vanaf 1 juli 2017 opnieuw een nulheffing ingevoerd.

Hoewel beide voormelde tarieven thans gelijk zijn, leidt de toepassing ervan momenteel ook tot de volgende ongelijkheden:

- Voor het toepassen van het verlaagd tarief voor bodemsanering is een voorafgaande toelating van de OVAM nodig waarbij moet worden nagegaan of een andere verwerkingswijze dan storten van de betreffende afvalstoffen niet haalbaar is of onredelijk hoge kosten met zich meebrengt. Voor residu's van grondreiniging is die toelating en het daarvoor nodige onderzoek niet vereist. Anderzijds zijn er voor dit laatste tarief ook geen beperkingen en kan bvb. de hoeveelheid 'residu's' oplopen tot 90% en meer van de te reinigen partij. In de praktijk kan (en wordt) de toelating van de OVAM voor het toepassen van het verlaagd tarief (en het onderzoek dat daarvoor nodig is), worden omzeild door de betreffende afval of verontreinigde grond te storten als residu's van grondreiniging;
- In de installaties voor het fysicochemisch reinigen van grond via zandafscheiding (waarbij het voormeld verlaagd tarief eigenlijk bedoeld is voor het storten van de daarbij vrijkomende slibresidu's) worden in de praktijk ook andere zandige stromen zoals rioolkolkenslib en zeefzand verwerkt. Voor het storten van de residu's die bij deze stromen vrijkomen was er tot eind 2012 eenzelfde tarief als voor het storten van residu's van grondreiniging. Vanaf 2013 echter niet meer. Als gevolg daarvan moeten de residu's die bij deze laatste stromen vrijkomen vanaf 2013 apart worden gehouden wat bijkomende opvolging (ook door de overheid) noodzaakt. Terwijl het in de praktijk over volledig vergelijkbare slibresidu's gaat, die de visu ook niet van elkaar kunnen worden onderscheiden.

Deze ongelijkheden kunnen worden weggewerkt door:

- het tarief voor residu's van grondreiniging te beperken tot slibresidu's die vrijkomen bij fysicochemische reiniging (afscheiding van zand of granulaten). In de praktijk komen bij fysicochemische reiniging gemiddeld maximum 40% residu's vrij. Voor het storten van andere residu's en andere stromen zoals o.m. niet reinigbare grond en ander afval van bodemsanering is dan steeds een voorafgaande toelating van de OVAM nodig op basis van de nodige gegevens waaruit moet blijken dat storten van de residu's BBT is;
- terug een gelijk tarief in te voeren voor het storten van de slibresidu's die in dezelfde installaties vrijkomen bij fysicochemische reiniging van vergelijkbare andere zandige afvalstromen.

Om bodemsanering en grondreiniging zoveel mogelijk aan te moedigen moet de heffing voor het verwerken van de residu's zo laag mogelijk en bij voorkeur 0 zijn.

Aansluitend zou bodemsanering en grondreiniging kunnen worden aangemoedigd door een heffing op het uitstellen van een beschrijvend bodemonderzoek of van een saneringsverplichting. De heffing kan de bodemsaneringsplichtige dan aansporen om te saneren en zo voor meer activiteit in de sector zorgen.

Een alternatieve heffing laat toe om de bestaande heffing op budgetneutrale wijze tot nul te verlagen. De OVAM zal in overleg met de betrokken actoren in het kader van de begrotingsopmaak voor 2019 een voorstel uitwerken. In afwachting worden de bestaande tarieven verlaagd tot een tarief van 2 euro/ton.

Naar aanleiding van het advies van de SERV wordt nader gespecificeerd dat met "slibresidu's" *alle procesresidu's die vrijkomen bij een nat reinigingsproces* bedoeld worden. Het artikel is in die zin aangepast. Verder is verduidelijkt dat 40 gewichtsprocent bepaald wordt op basis van *droge* stof. Ten slotte worden soms tot 50% procesresidu's geaccepteerd. Naar aanleiding hiervan wordt een afwijking voorzien om van de 40% norm af te wijken mits toestemming van OVAM.

Budgettaire impact

Een heffingsverlaging van 1,98 euro per ton, respectievelijk 3,42 euro per ton geeft een totale minderinkomst van (afgerond) 525 k.euro op jaarbasis.

2.3. Wijziging van het tarief voor het storten van textielresidu's (artikel 71).

Als gevolg van de verlaging van het heffingstarief voor het storten van brandbaar afval naar 100 euro/ton vanaf 1 juli 2016, werd ook het daarvan afgeleid verlaagd tarief voor het storten van brandbare residu's van de selectieve inzameling van textielafval verlaagd van 26,58 euro/ton naar 20 euro per ton. Als gevolg daarvan is de hoeveelheid gestorte residu's van textiel in het tweede semester van 2016, respectievelijk het eerste semester van 2017 met ruim 27%, respectievelijk bijna 43% gestegen, van gemiddeld 717 ton per kwartaal in het eerste semester van 2016 naar gemiddeld 915 ton per kwartaal in het tweede semester van 2016 en 1.023 ton in het eerste semester van 2017. Dat effect was duidelijk niet beoogd en is ook niet gewenst.

Vanuit de doelstellingen van het materialenbeleid moet het storten van brandbaar afval zoveel mogelijk worden voorkomen en worden afgebouwd. Rekening houdend met het economisch draagvlak van de sector werd het nultarief voor het storten van residu's van textiel vanaf 2014 afgebouwd en vervangen door een verlaagd tarief. In 2014 bedroeg het tarief 17,53 euro per ton en in het eerste semester van 2016 was dat opgelopen tot 26,58 euro per ton (een verhoging die door de

betrokken actoren niet werd gecontesteerd). Met die laatste heffing is het (mee)verbranden van (bepaalde) residu's duidelijk voordeliger dan het storten ervan. Uit de recente evolutie blijkt dat een verschil van enkele euro's per ton echter maakt dat storten van residu's terug voordeliger wordt dan het (mee)verbranden ervan. Dergelijk klein verschil inzake heffingen heeft anderzijds een zeer beperkte economisch impact (de totale hoeveelheid residu's per jaar bedraagt slechts ongeveer 3.000 ton). In die optiek wordt thans de K-factor voor textielresidu's verhoogd van 0,2 tot 0,25 op welke wijze het storttarief vanaf 1 januari 2018 terug wordt verhoogd van 20 euro per ton tot 25,48 euro per ton.

Budgettaire impact

Verwaarloosbaar.

2.4. Wijziging en afbouw van het nultarief voor het storten van residu's van glassortering (artikel 72 en 74).

Het nultarief voor het storten van residu's van glassortering is één van de verlaagde tarieven die in 2007 werd behouden omwille van de economische leefbaarheid van de betreffende bedrijven en om de recuperatie van glas te ondersteunen. Anderzijds ondersteunt dit verlaagd tarief vnl. op basis van economische overwegingen het storten van afvalstoffen, terwijl de betreffende afvalstoffen zeker op langere termijn een betere bestemming moeten kunnen krijgen. In overleg met de sector is bijgevolg bekeken op welke wijze dit nultarief kan worden bijgestuurd en op langere termijn kan worden afgebouwd.

Op de 353.500 ton holglas die in Vlaanderen wordt verwerkt, is slechts 133.421 ton afkomstig van inzameling in Vlaanderen (contract verbonden aan verpakkingen), nl. slechts 1/3 van de hoeveelheid. Het buitenlandse glas heeft een verschillend residupercentage en is niet van dezelfde kwaliteit. Dat is heel belangrijk om de concurrentiepositie van Vlaamse recyclagebedrijven te waarborgen. Vlaamse recyclagebedrijven hebben vrije capaciteit en kunnen bijgevolg glas vanuit het buitenland aanvoeren. Te hoge heffingen verzwakken de concurrentiepositie van Vlaamse recyclagebedrijven en zal verdere investering in de recyclage industrie in Vlaanderen ontmoedigen.

De sector stelt niettemin voor om het huidige verlaagd tarief bij te sturen en een verschil te maken tussen de verschillende soorten residu's die ontstaan bij de verwerking van selectief ingezameld glasafval tot een nieuwe grondstof, meer bepaald:.

- Een verschil tussen de gewone recyclagebedrijven van hol/vlakglas en de recyclagebedrijven van glas/kunststoffen met de scheiding van de PVB fractie;
- Een verschil tussen brandbare en niet brandbare residu's;
- Het onderscheiden van de fijne niet herbruikbare glasfractie die in het sorteerproces vrijkomt. Door de steeds toenemende kwaliteitseisen van de glasproducenten staat het aandeel van de fijne glasfractie sterk onder druk doordat er mogelijks nieuwe eisen worden gesteld die het aandeel <3mm in de ovenklare scherven zullen beperken. Deze fractie is immers in de praktijk in belangrijke mate verontreinigd met niet glasachtig materiaal. Omwille van de kleine korrelgrootte kan deze fijne fractie via de bestaande nochtans zeer performante scheidingstechnieken momenteel ook niet verder worden gesorteerd. Er wordt druk gezocht naar alternatieve toepassingen voor deze fijne fractie maar tot op heden werden er nog geen duurzame oplossingen gevonden. Recyclagebedrijven doen hun best om alternatieve afzetkanalen te vinden, maar tot op heden met beperkte resultaten. Voor een aantal van deze fijne glasfracties wordt er vandaag eveneens gebruik gemaakt van grondstofverklaringen. Ook hier bestaat er onzekerheid of de

toepassingsgebieden waarvoor deze fractie vandaag via een grondstofverklaring wordt ingezet zullen blijven bestaan.

Met de voorliggende wijzigingen wordt het percentage residu's dat aan het nultarief kan worden gestort gedifferentieerd voor de verschillende soorten residu's en afgestemd op de state of the art van de bestaande sorteertechnieken. Daarnaast wordt, uitgezonderd voor de fijne fractie, het nultarief vanaf het heffingsjaar 2021 vervangen door een verlaagd tarief.

Budgettaire impact

In de eerstkomende jaren hebben deze wijzigingen geen budgettaire impact.

2.5. Invoeren van een verlaagd tarief voor recyclageresidu's van de verwerking van ovenpuin afkomstig van de productie van roestvrij staal via nieuwe scheidingstechnieken (artikel 73 en 75).

Een afvalstroom die op vandaag nog wordt gestort betreft de op dit moment niet recycleerbare fractie die vrijkomt bij de verwerking van ovenpuin van de productie van roestvrij staal.

In 2016 bedroeg die hoeveelheid ongeveer 14.000 ton. Daarbij wordt verwacht dat die hoeveelheid in de komende jaren met ongeveer 25% zal toenemen ingevolge de economische groei van de sector.

Hergebruik van die fractie is op vandaag niet mogelijk omwille van het gehalte aan bepaalde metalen. Om hergebruik mogelijk te maken zijn nieuwe doorgedreven scheidingstechnieken nodig. Die nieuwe scheidingstechnieken noodzaken belangrijke investeringen. Dergelijke scheidingstechnieken maken mogelijk om de hoeveelheid te storten materiaal in de loop van verschillende jaren geleidelijk aan af te bouwen. De investeringen worden momenteel echter gehypothekeerd door de hoge heffingskost (momenteel 56,05 euro/ton) voor de aanvankelijk nog grote hoeveelheden die na doorgedreven scheiding nog moeten worden gestort.

Naar analogie met de regeling voor de verwerking van shredderafval via PST-technieken, wordt thans een regeling voorzien om voor de betreffende nieuwe investeringen, de na doorgedreven scheiding overblijvende residu's aan hetzelfde verlaagd tarief te kunnen storten (momenteel 8,41 euro per ton), te beginnen met een hoeveelheid van 80% van de in de concrete installatie verwerkte hoeveelheid ovenpuin (4 x de hoeveelheid gerecycleerd materiaal), en die vervolgens in een periode van 7 jaar geleidelijk aan volledig wordt afgebouwd.

Deze regeling wordt voorzien voor hoeveelheden die op vandaag nog worden gestort (of nog niet worden geproduceerd) en voor de verwerking ervan via nog te realiseren scheidingsinstallaties. De regeling gaat in vanaf het in exploitatie gaan van de betreffende scheidingsinstallatie overeenkomstig de goedkeuring van OVAM. Op basis van de voorliggende gegevens waarbij vanaf 2018 dergelijke investeringen zouden kunnen worden opgestart is het in exploitatie gaan van een dergelijke installatie te verwachten ten vroegste vanaf 2020. Om deze investeringen via een verlaagde heffing te faciliteren is het echter nodig om dienaangaande nu al de nodige rechtszekerheid te bieden.

Budgettaire impact

Voor 2018 heeft deze wijziging geen budgettaire impact. De budgettaire impact die alsnog in de komende jaren (en vroegste vanaf 2020) zal ontstaan zal op dat moment worden begroot en opgevangen.

2.6. Artikel 76.

Artikel 76 verduidelijkt dat de bedragen vermeld in artikel 68 en 69 vanaf 1 januari 2018 van kracht worden gekoppeld zijn aan het indexcijfer van november 2017. Op advies van de Raad van State wordt deze verduidelijking geherformuleerd als een bepaling tot wijziging van het artikel 46, § 5, tweede lid, van het materialendecreet van 23 december 2011.

Afdeling 6. Dossiertaksen GGO's

Artikel 77

Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die een kennisgevingsdossier of toelatingsaanvraag met betrekking tot genetisch gemodificeerde organismen, genetisch gemodificeerde micro-organismen of pathogenen indient, is een dossiertaks verschuldigd. De opbrengst van de dossiertaks, vermeld in het eerste lid, wordt momenteel rechtstreeks en integraal in het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur gestort.

Via het voorliggende voorstel worden deze dossiertaksen (grootteorde 16.000 euro in 2016) - net zoals bij de dossiertaksen in het kader van vergunningsaanvragen - gestort in het Omgevingsfonds.

Er zijn gegeven volgende bepaling uit het Omgevingsdecreet (artikel mbt. de oprichting van het Omgevingsfonds) geen wijzigingen meer nodig aan het Omgevingsdecreet om aan dit voorstel uitvoering te kunnen geven:

§ 2. De middelen waarover het Omgevingsfonds beschikt zijn:
...
3° andere middelen aan het fonds toegewezen krachtens wettelijke en decretale bepalingen.

Hoofdstuk 6. Onderwijs en vorming

Afdeling 1. Fonds Dienstverlening AHOVOKS

Artikel 78

In het examenreglement van de Examencommissie SO werd een bepaling opgenomen (artikel 95) die stelt dat een kandidaat bij verlies van een getuigschrift of certificaat een duplicaat kan aanvragen mits een vergoeding van 25€ te betalen.

In de toekomst wordt voor NARIC ook de mogelijkheid voorzien om gelijkaardige vergoedingen te vragen voor het afleveren van duplicaten.

Begrotingsartikel Fonds Dienstverlening AHOVOKS: FD0-9FGETAH-OW

Afdeling 2. Bevrozen integratietoelage secundair onderwijs

Artikel 79

Het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften (het 'M-decreet') werd op 1 september 2015 volledig van kracht. Een van de maatregelen is de wijziging van de voorwaarden voor toelating tot het geïntegreerd onderwijs - GON ('gemotiveerd verslag') en voor toegang tot het buitengewoon onderwijs of een individueel aangepast curriculum in het gewoon onderwijs ('verslag').

Reeds in de loop van het eerste schooljaar van de implementatie (2015-2016) was er een impact op de leerlingenaantallen in het geïntegreerd onderwijs en in het buitengewoon onderwijs.

Ook in de loop van het tweede schooljaar van de implementatie (2016-2017) was er een impact in deze beide domeinen.

Om de personeelseffecten voor het buitengewoon onderwijs op te vangen werd in het M-decreet een waarborgregeling ingeschreven en met het zogenaamde 'minidecreet' van 6 juli 2016 een regeling voor de werkingsmiddelen.

In 2016-2017 werd niet langer geopteerd voor een bevrozing op schoolniveau, maar worden de gon-begeleidingseenheden, samengesteld vanuit de drie afzonderlijke financieringsstromen (het bevroren gon-pakket van 1 oktober 2014, de gon-afwijkingstijden/lesuren en uren ASS (situatie schooljaar 2015-2016) en de lestijden/lesuren ion type 2 (situatie schooljaar 2015-2016), bevroren op niveau van het net. Per onderwijsnet (GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, gesubsidieerd vrij onderwijs en gesubsidieerd officieel onderwijs) werd een commissie opgericht bestaande uit een gelijke vertegenwoordiging van leden van het onderwijsnet en de vakorganisaties.

Deze commissies verdeelden de begeleidingseenheden in functie van het schooljaar 2016-2017, op verzoek van de scholen voor buitengewoon onderwijs voor de gon leerlingen/studenten die bij hen werden aangemeld en in het schooljaar/academiejaar 2016-2017 begeleid werden. De commissies moesten bij de verdeling rekening houden met een prioritering, en als laatste groep kwamen ook niet langer rechthebbende leerlingen in aanmerking (bvb. leerlingen met ASS die al hun 2 jaar gon-begeleiding opgebruikt hadden).

De integratietoelagen die aan de dienstverlenende scholen voor buitengewoon onderwijs in het schooljaar 2015-2016 werden uitbetaald waren gebaseerd op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van 1/10/2014 (2014-2015). Voor het schooljaar 2017-2018 zouden, zonder decretale aanpassing, de integratietoelagen berekend worden op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van de telling van 1/10/2016 (2016-2017), terwijl de scholen door de bevrozing en herverdeling via de netten ook begeleidingen doen van niet langer rechthebbende leerlingen. Integratietoelagen dienen onder meer om de verplaatsingskosten van de GON-begeleiders te vergoeden. Er moet dus een correctie gebeuren omdat anders de toegekende GON-integratietoelage, te laag zou uitvallen in 2018.

De oplossing is het bedrag van de werkingsmiddelen voor de GON-integratietoelagen in het buitengewoon secundair onderwijs op het peil te houden van de integratietoelagen uitbetaald in 2016-2017.

We plaatsen daarom eerst dit bedrag (1.444.000 euro) apart van de rest van de werkingsmiddelen buitengewoon secundair onderwijs, zodat met dit bedrag de GON-integratietoelagen in 2017-2018 uitbetaald kunnen worden (BschK-GON).

Nadien wordt met dit bedrag eenmalig een aparte geldwaarde per punt berekend voor de GON-leerlingen (GPP-SchKGON).

Tot slot krijgen de scholen van buitengewoon onderwijs met GON-leerlingen op 1/10/16 door deze gecorrigeerde geldwaarde per punt een gecorrigeerde GON-integratietoelage uitbetaald.

Afdeling 3. Bevroren integratietoelage basisonderwijs

Artikel 80

Het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften ('M-decreet') werd op 1 september 2015 volledig van kracht. Een van de maatregelen is de wijziging van de voorwaarden voor toelating tot het geïntegreerd onderwijs – GON ('gemotiveerd verslag') en voor toegang tot het buitengewoon onderwijs of een individueel aangepast curriculum in het gewoon onderwijs ('verslag').

Reeds in de loop van het eerste schooljaar van de implementatie (2015-2016) was er een impact op de leerlingenaantallen in het geïntegreerd onderwijs en in het buitengewoon onderwijs.

Ook in de loop van het tweede schooljaar van de implementatie (2016-2017) was er een impact in deze beide domeinen.

Om de personeelseffecten voor het buitengewoon onderwijs op te vangen werd in het M-decreet een waarborgregeling ingeschreven en met het zogenaamde 'minidecreet' van 6 juli 2016 een regeling voor de werkingsmiddelen.

In 2016-2017 werd niet langer geopteerd voor een bevrozing op schoolniveau, maar worden de gon-begeleidingseenheden, samengesteld vanuit de drie afzonderlijke financieringsstromen (het bevroren gon-pakket van 1 oktober 2014, de gon-afwijkingslestijden/lesuren en uren ASS (situatie schooljaar 2015-2016) en de lestijden/lesuren ion type 2 (situatie schooljaar 2015-2016), bevroren op niveau van het net. Per onderwijsnet (GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, gesubsidieerd vrij onderwijs en gesubsidieerd officieel onderwijs) werd een commissie opgericht bestaande uit een gelijke vertegenwoordiging van leden van het onderwijsnet en de vakorganisaties. Deze commissies verdeelden de begeleidingseenheden in functie van het schooljaar 2016-2017, op verzoek van de scholen voor buitengewoon onderwijs voor de gon leerlingen/studenten die bij hen werden aangemeld en in het schooljaar/academiejaar 2016-2017 begeleid werden. De commissies moesten bij de verdeling rekening houden met een prioritering, en als laatste groep kwamen ook niet langer rechthebbende leerlingen in aanmerking (bvb. leerlingen met ASS die al hun 2 jaar gon-begeleiding opgebruikt hadden).

De integratietoelagen die aan de dienstverlenende scholen voor buitengewoon onderwijs in het schooljaar 2015-2016 werden uitbetaald waren gebaseerd op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van 1/10/2014 (2014-2015). Voor het schooljaar 2017-2018 zouden, zonder decretale aanpassing, de integratietoelagen berekend worden op de regelmatige en financierbare GON-leerlingen van de telling van 1/10/2016 (2016-2017), terwijl de scholen door de bevrozing en herverdeling via de netten ook begeleidingen doen van niet langer rechthebbende leerlingen. Integratietoelagen dienen onder meer om de verplaatsingskosten van de GON-begeleiders te vergoeden. Er moet dus een correctie gebeuren omdat anders de toegekende GON-integratietoelage, te laag zou uitvallen in 2018.

De oplossing is het bedrag van de werkingsmiddelen voor de GON-integratietoelagen in het buitengewoon basisonderwijs op het peil te houden van de integratietoelagen uitbetaald in 2016-2017.

We plaatsen daarom eerst dit bedrag (4.298.000 euro) apart van de rest van de werkingsmiddelen van het buitengewoon onderwijs, zodat met dit bedrag de GON-integratietoelagen in 2017-2018 uitbetaald kunnen worden (BschK-GON).

Nadien wordt met dit bedrag eenmalig een aparte geldwaarde per punt berekend voor de GON-leerlingen (GPP-SchKGON).

Tot slot krijgen de scholen van buitengewoon onderwijs met GON-leerlingen op 1/10/16 door deze gecorrigeerde geldwaarde per punt een gecorrigeerde GON-integratietoelage uitbetaald.

Afdeling 4. Technische rechtzetting in de berekening van de werkingsmiddelen van het basisonderwijs

Artikelen 81 tot en met 83

De decreetswijzigingen zijn technische rechtzettingen in de berekening voor de reguliere werkingsmiddelen voor gewoon en buitengewoon basisonderwijs. De verhoging van de werkingsmiddelen met 100% van de loonkosten van de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het basisonderwijs van het gemeenschapsonderwijs wordt niet enkel in 2017 toegepast, maar ook alle volgende jaren. Dit voor zowel de berekening van de werkingsmiddelen van het gewoon als van het buitengewoon basisonderwijs.

Afdeling 5. Technische rechtzetting in de berekening van de werkingsmiddelen van het secundair onderwijs

Artikelen 84 tot en met 87

De decreetswijzigingen zijn technische rechtzettingen in de berekening voor de reguliere werkingsmiddelen voor gewoon en buitengewoon secundair onderwijs. De verhoging van de werkingsmiddelen met 100% van de loonkosten van de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het secundair onderwijs van het gemeenschapsonderwijs wordt niet enkel in 2017 toegepast, maar ook alle volgende jaren. Dit voor zowel de berekening van de werkingsmiddelen van het gewoon als van het buitengewoon secundair onderwijs.

Afdeling 6. Aanpassing bijdrage wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen universiteiten

Artikel 88

Artikel III.58 legt de bedragen vast voor de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen universiteiten. De bedragen opgesomd in paragraaf 1 van dit artikel zijn een bijdrage in het dekken van de kosten die voortvloeien uit de hogere loonlasten die de universiteiten als werkgever moeten dragen voor hun personeelsleden, dit in vergelijking met de loonlast die de Universiteit Gent als werkgever draagt.

De bedragen in paragraaf 2 zijn een bijdrage in de voorziening van de aanvullende pensioenregeling die deze universiteiten inrichten ten gunste van het administratief en technisch personeel die bezoldigd worden met de werkingsuitkeringen.

Door gewijzigde omstandigheden inzake loonlasten zijn de bedragen opgenomen in dit artikel niet langer toereikend om de beoogde doelstellingen te realiseren. Met het bijkomende bedrag van 1 miljoen euro in begrotingsjaar 2017 werd een eerste opstap gemaakt om het tekort te verminderen.

Voor begrotingsjaar 2018 wordt een tweede budgettaire opstap van 1 miljoen euro vrijgemaakt.

Dit bedrag wordt verdeeld onder de universiteiten a rato van het bedrag dat iedere universiteit krijgt:

	Bedrag aanpassing 2017	Aandeel	Verdeling 1.000.000
a) Katholieke Universiteit Leuven	19.485.114,00	71,46%	714.551,84
b) Vrije Universiteit Brussel	6.443.058,78	23,63%	236.277,78
c) Universiteit Antwerpen	1.095.107,35	4,02%	40.159,42
d) Universiteit Hasselt	245.719,87	0,90%	9.010,96
	27.269.000,00	100,00%	1.000.000,00

Afdeling 7. Schoolinfrastructuur via projectspecifieke DBFM-overeenkomsten

Artikel 89

Tijdens de begrotingsopmaak 2018 besliste de Vlaamse Regering om het investeringsprogramma in schoolinfrastructuur via projectspecifieke DBFM-overeenkomsten te verruimen.

Voorliggend artikel strekt ertoe de tekst aansluiting te laten vinden bij deze beslissing van de Vlaamse Regering en het niveau van de verbintenismachtiging te verhogen naar 36,5 miljoen euro per jaar.

Afdeling 8. Aanvullende investeringstoelage te behoeve van de hogere zeevaartschool

Artikel 90

Het hoofdgebouw van Hogere Zeevaartschool stamt uit 1931. Sindsdien hebben er geen grote infrastructuurwerken plaatsgevonden. Bij de federalisering werd de bevoegdheid van de Hogere Zeevaartschool overgeheveld naar het Vlaams ministerie voor onderwijs.

Het gevolg is dat HZS kampt met een grote achterstand op vlak van investeringen aan de gebouwen. De nood werd nog vergroot door de toenemende studentenaantallen (van 255 studenten in 2000-2001 naar 605 in 2015-2016) en de grote hoogtechnologische noden die eigen zijn aan een moderne maritieme instelling. Onderwijs en Vorming voorziet hiervoor 10.000.000 euro. Het VEK-krediet 2018 bedraagt 1.000.000 euro (spreiding van de middelen in functie van de uitvoering van de werken).

Afdeling 9. Verhogen werkingsmiddelen voor het kleuteronderwijs

Artikelen 91 en 92

De voorbije decennia werd het kleuteronderwijs minder betoelaagd dan het lager onderwijs. Dit had voornamelijk te maken met het feit dat kleuteronderwijs geen leerplicht is en een ingeschreven kleuter veel minder regelmatig participeerde aan het onderwijs dan de ingeschreven leerling in het lager onderwijs. Maar er bestond tevens een opvatting dat de nood aan pedagogische en didactische middelen in het kleuteronderwijs minder groot waren dan in het lager onderwijs.

De laatste jaren zijn de opvattingen ter zake gewijzigd. De aanwezigheid van de ingeschreven kleuters is sterk toegenomen en kan de vergelijking met de aanwezigheid in het leerplichtonderwijs doorstaan.

Deze gewijzigde opvattingen hebben er voor gezorgd dat enkele jaren geleden de lat inzake omkadering tussen het kleuteronderwijs en het lager onderwijs werd gelijk gelegd. Inzake toekenning van de werkingsmiddelen is dat nog niet het geval.

Deze decreetswijziging voorziet in een extra werkingsbudget van 10 mio euro voor het kleuteronderwijs vanaf begrotingsjaar 2017. Het werkingsbudget wordt verdeeld a rato van het aantal kleuters op de teldag. Vanaf begrotingsjaar 2019 wordt het extra werkingsbudget geïndexeerd met de aanpassingscoëfficiënten A1 en A2. Zo evolueert het extra budget mee met de leerlingenevolutie en de gezondheidsindex.

Afdeling 10. Huursubsidies schoolinfrastructuur

Artikel 93

Op 17 juli 2015 keurde de Vlaamse Regering de conceptnota 'Uitwerking van een reglementair kader voor huursubsidies met betrekking tot schoolinfrastructuur' goed. Dit past in de realisatie van het masterplan scholenbouw dat door de minister van Onderwijs werd voorgesteld en door de Vlaamse Regering werd bekrachtigd om tegemoet te komen aan de toenemende nood aan infrastructuuruitbreiding en - vernieuwing voor de onderwijsinstellingen.

Een eerste aanzet tot realisatie van het plan is het uitbreiden van de mogelijkheid tot subsidiëring van de huur van schoolgebouwen. De toepassing van de bestaande regeling die in de Schoolpactwet werd opgenomen is beperkt tot thans erkende capaciteitsgemeenten. Door de aanpassing van de artikels in de Schoolpactwet wordt de mogelijkheid gecreëerd huursubsidies ook elders in Vlaanderen en Brussel in te zetten.

Artikel 71 van het programmadecreet BO2016 bevatte de uitbreiding naar de onderwijsinstellingen die momenteel buiten de toepassing van de capaciteitsmiddelen vallen. De prioriteit gaat daarbij naar dossiers met betrekking tot het leerplichtonderwijs en de internaten. Het gaat om het huren van gebouwen die voorheen nog niet als onderwijsbestemming werden ingezet en die ofwel nieuwe capaciteitsuitbreiding realiseren ofwel bedreigde capaciteit effectief herstellen. Het is niet de bedoeling om reeds bestaande huurovereenkomsten met betrekking tot infrastructuur voor onderwijsdoeleinden stop te zetten en gesubsidieerd herop te starten. Deze huursubsidie kadert in projecten vanuit bestaande gebouwen, vernieuwbouw of nieuwbouw. Vaak gaat het om complexere schoolinvesteringsprojecten met verschillende betrokken actoren, die in het reguliere subsidiëringstraject moeilijk of niet realiseerbaar zijn.

Met voorgestelde wijziging worden alle gesubsidieerde instellingen gevat die nog niet gevat werden, met name bijkomend de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding.

In het kader van verwachte aanvragen voor huursubsidies door centra voor volwassenenonderwijs en centra voor leerlingenbegeleiding, is het noodzakelijk dat de huursubsidieregeling uitgebreid kan worden met deze doelgroep met ingang van het nieuwe begrotingsjaar.

Afdeling 11. Machtiging aan AGION voor verbintenissen voor huursubsidies

Artikel 94

In het kader van de huursubsidies, die werden mogelijk gemaakt door de aanpassing van de Schoolpactwet (vanaf artikel 19bis) en geconcretiseerd werden in een besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 2016, werd in 2016 een oproep naar de scholen gelanceerd.

Met het oog op het uitvoeren van de regeringsbeslissing bij begrotingsopmaak 2018 tot het vrijmaken van 3.000.000 euro **bijkomend** budget voor huursubsidies, wordt

de programmadecreetsbepaling aangepast met wijziging van het bedrag van **3.600.000 euro in 6.600.000 euro.**

Hoofdstuk 7. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Gecombineerd vervoer

Artikel 95

Artikel 2.2.6.0.4 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 voorziet in een terugbetaling van de verkeersbelastingen voor vrachtauto's, tractors, aanhangwagens en opleggers wanneer deze voertuigen afstanden afleggen in het kader van het gecombineerd vervoer.

De toepassingsvoorwaarden voor deze terugbetalingsregeling werden recent nog versoepeld door het decreet van 23 december 2016 betreffende de wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de terugbetaling van de verkeersbelasting voor gecombineerd vervoer. Zo werd er onder meer voor gezorgd dat het maximumpercentage van terugbetaling van 80% naar 100% werd verhoogd en dat de terugbetaling niet meer in verhouding staat tot het door het voertuig per spoor afgelegde traject, maar dat het forfaitair wordt toegekend a rato van het aantal ritten dat een voertuig per spoor, via de binnenwateren of via een zeehaven in België aflegt in het kader van het gecombineerd vervoer.

Het voorliggende ontwerp beoogt een verdere versoepeling door te voeren aan de toepassingsvoorwaarden van deze terugbetalingsregeling. Het Vlaamse Gewest wilt op die manier de alternatieve vervoerspistes van het gecombineerd verder stimuleren en het wegvervoer doen verminderen. Gelet op het feit dat uit de aanvragen tot vrijstelling voor aanslagjaar 2016 is gebleken dat Belgische firma's gemiddeld 102 overslagverrichtingen per voertuig per jaar afleggen, zal het vereiste aantal overslagverrichtingen teruggebracht worden tot 100.

Verder vereist artikel 1 van de Europese richtlijn 92/106 betreffende het gecombineerd vervoer, dat de overslag gebeurt in het dichtstbijzijnde geschikte station van overslag. Door de geringe omvang van het Belgisch grondgebied, ligt dit soms evenwel net over de grens (bvb. Rijsel voor de regio Zuidwest-Vlaanderen). Door de voorwaarde van overslag in België te schrappen, wordt de tekst dus beter in overeenstemming gemaakt met de Richtlijn. Dit betekent bvb. dat het voor- of eindtraject kan starten in België, maar dat het dichtstbijzijnde station van overslag net over de grens ligt.

Gelet op de band met de begroting, treedt deze maatregel in werking vanaf aanslagjaar 2017. De terugbetaling kan overeenkomstig artikel 2.2.6.0.3 BVCF immers op zijn vroegst de laatste dag van de belastbare periode en uiterlijk drie maanden na de laatste dag van de belastbare periode aangevraagd worden, zijnde in 2018. De terugbetaling valt budgettair dan ook ten laste van 2018.

Afdeling 2. Administratieve geldboetes kilometerheffing

Art. 96

Het decreet van 3 juli 2015 tot invoering van een kilometerheffing voor zware voertuigen bedoeld of gebruikt voor het vervoer van goederen over de weg, ter vervanging van het Eurovignet trad in werking op 1 april 2016. Dit decreet wijzigde artikel 3.18.0.0.1, §4, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en voorzag daarbij in een vaste administratieve geldboete van 1000 EUR voor iedere overtreding op de Vlaamse regelgeving inzake de kilometerheffing. De enige beperking hierop was een tijdslimiet, waarbij de overtredingen over het ganse Belgische grondgebied gebundeld werden in tijdsblokken van drie uur.

Deze sanctiebepaling wordt nu aangepast in het licht van de volgende zaken:

- a. beantwoorden aan de opmerkingen van de Europese Commissie ter voorkoming van een ingebrekestelling;
 - b. een sanctiesysteem opleggen aangepast aan de ernst van de inbreuk en het type inbreuk;
 - c. het proportionaliteitsbeginsel vrijwaren;
 - d. voorkomen dat (transport)bedrijven in ernstige economische moeilijkheden komen door een onbewuste of onopzettelijke snelle cumulatie van boetes in het kader van de kilometerheffing;
 - e. de sanctiebepalingen laten overeenstemmen met die van de andere gewesten.
- Voorliggende bepaling voorziet wijzigingen aan het systeem van de administratieve geldboetes in het kader van de kilometerheffing. Samenvattend betreft het de volgende wijzigingen:

- invoering van lagere en gedifferentieerde tarieven voor de administratieve geldboete naargelang de ernst van de inbreuk en de categorie van de inbreuk;
- vermindering van het risico op snelle cumulatie van boetes door naast de bestaande beperking van één boete in gans België per tijdvak van 3 uur nog een extra beperking in te voeren van maximaal 1 boete in het Vlaamse Gewest per kalenderdag;
- invoering van de mogelijkheid voor het bevoegde personeelslid om onder bepaalde voorwaarden de verschuldigde boetebedragen te verminderen;
- harmonisering van de boetebedragen voor de kilometerheffing en afschaffing van de jaarlijkse indexering ervan.

1. Gedifferentieerde tarieven van de administratieve geldboete naargelang de ernst van de inbreuk en het type inbreuk

Met dit artikel worden de inbreuken op de kilometerheffing in de volgende vier categorieën opgedeeld met het oog op een betere proportionaliteit tussen de inbreuk en de administratieve sanctie:

A. Fraude & vervalsing (tarief: 1000 euro)

Manipulatie van de elektronische registratievoorziening (OBU) betreft een opzettelijke daad waarbij de werking of het signaal van het toestel wordt verstoord. Dit kan handelingen omvatten zoals jamming, shielding, spoofing of tampering.

- "Jamming" betreft het gebruik van een zender om de ontvangst van een andere, niet gewenste, zender te verstoren. De stoorzender zendt op dezelfde frequentie uit als de radiozender die gestoord moet worden. In het geval van de OBU betreft het bvb. apparaatjes die gekocht worden op internet en de zendfrequentie van de GPS-satellieten overstemmen.
- "Shielding" betreft het afschermen van een zender of ontvanger. Het signaal wordt geblokkeerd door het gebruik van geleidende of magnetische materialen. De OBU wordt als het ware geïsoleerd van andere elektronische apparaten.
- "Spoofing" betreft het vervalsen van kenmerken met als doel om tijdelijk een valse identiteit aan te nemen. In combinatie met jamming kan de stoorzender bvb. een vals GPS-signaal uitzenden waardoor de computer verkeerdelijk denkt dat de vrachtwagen stil staat.
- "Tampering" betreft andere ongeoorloofde aanpassingen aan de werking van het apparaat. Dit kan bvb. gaan om het hacken van software waardoor verkeerde afstanden of tarieven worden toegepast.

Vervalsing van de boorddocumenten wordt in dezelfde categorie ingeschaald omdat ook dit een opzettelijke daad om minder kilometerheffing te betalen betreft.

B. Geen OBU of geen dienstverleningsovereenkomst (tarief: 800 euro)

Het niet hebben van een OBU ('elektronische registratievoorziening') voor België is de inbreuk die sinds de inwerkingtreding van de kilometerheffing het meest werd beboet.

Het niet afsluiten van een dienstverleningsovereenkomst wordt op hetzelfde niveau ingeschaald.

C. Specifieke inbreuken begaan nadat een dienstverleningsovereenkomst werd aangegaan (tarief: 500 euro)

Deze categorie bevat een aantal inbreuken die kunnen voorkomen nadat er een dienstverleningsovereenkomst is afgesloten en desgevallend nadat de elektronische registratievoorziening werd geïnstalleerd:

- a) het niet activeren van de elektronische registratievoorziening; bij een software update van medio 2017 werd er alvast voor gezorgd dat Satellic-OBU's zelf automatisch uit slaapstand komen bij het detecteren van beweging als ze stroomtoevoer krijgen.
- b) de elektronische registratievoorziening van een ander voertuig in het voertuig plaatsen; deze inbreuk kan ertoe leiden dat het voertuig te licht getaxeerd wordt omdat voor de tarifiering verkeerde parameters toegepast worden.
- c) gebruik van het belastbaar wegennet terwijl de dienstverleningsovereenkomst geschorst is; de schorsingsredenen worden limitatief opgesomd in art. 3.3.1.0.11, §2, VCF:

"§2. De dienstverlener kan de uitvoering van de dienstverleningsovereenkomst alleen schorsen in die gevallen waarin de houder van het voertuig of, in voorkomend geval, de bestuurder :

1° niet voldoet aan zijn betalingsverplichtingen jegens de dienstverlener, zoals die in de dienstverleningsovereenkomst zijn bepaald;

2° in voorkomend geval, geen of een ontoereikend gegarandeerd betaalmiddel ter beschikking heeft gesteld;

3° gebruikmaakt van de elektronische registratievoorziening op een wijze die strijdig is met de gebruiksaanwijzing die door de dienstverlener ter beschikking is gesteld;

4° nalaat een defect aan de elektronische registratievoorziening te melden;

5° de instructies van de dienstverlener niet opvolgt met het oog op de vervanging of de herstelling van de defecte elektronische registratievoorziening."

Hierbij geldt dat de dienstverlener bij de schorsing van het dienstverleningscontract onmiddellijk de weggebruiker én de tolheffende instantie hiervan op de hoogte moet brengen.

- d) gebruik van het belastbaar wegennet met een elektronische registratievoorziening nadat deze het signaal heeft ontvangen dat het ter beschikking gestelde (gegarandeerde) betaalmiddel ontoereikend is geworden;
- e) de elektronische registratievoorziening een probleem signaleert, of elk signaal door de elektronische registratievoorziening ontbreekt, maar de houder van het voertuig zich niet onmiddellijk in verbinding stelt met de dienstverlener;
- f) de elektronische registratievoorziening een probleem signaleert, of elk signaal door de elektronische registratievoorziening ontbreekt, en de houder van het voertuig zich onmiddellijk in verbinding stelt met de dienstverlener, maar de houder van het voertuig de instructies van zijn dienstverlener niet naleeft;

D. Overige overtredingen tegen de regelgeving van de kilometerheffing (tarief: 100 euro)

Onder deze restcategorie 'overige overtredingen tegen de regelgeving van de kilometerheffing' valt bijvoorbeeld de foutieve registratie van het voertuigkenteken,

het maximaal toegelaten totaalgewicht (MTT) en/of de EURO-emissieklasse. Deze overtreding kan leiden tot taxatie op basis van verkeerde parameters.

Bij het afsluiten van de dienstverleningsovereenkomst, moet de gebruiker deze parameters ingeven om de OBU te kalibreren. Daarnaast worden de boorddocumenten gescand.

De dienstverlener zal nadien controleren of de data-input door de gebruiker overeenkomt met de gescande boorddocumenten. Desgevallend zal de dienstverlener de gebruiker per email verwittigen dat de gegevens nog moeten gecorrigeerd worden.

Wanneer de gebruiker na kennisgeving van de verkeerde data-input door de dienstverlener alsnog nalaat deze gegevens te corrigeren, dan kan hij beboet worden met een bedrag van 100 euro.

2. Beperking tot maximaal 1 administratieve geldboete per kalenderdag

Om het risico op snelle cumulatie van boetes te verkleinen, voorziet voorliggend decreet naast de bestaande beperking van één boete in gans België per tijdvak van 3 uur nog in een extra beperking van maximaal 1 boete in het Vlaamse Gewest per kalenderdag.

De Raad van State merkt op dat duidelijk tot uiting moet worden gebracht in welke volgorde deze beperkingen dienen toegepast te worden. Aangezien beide bepalingen op hetzelfde niveau staan en bijgevolg tegelijk toepassing moeten krijgen, werd hieraan tegemoet gekomen door de zinsnede 'Onverminderd de toepassing van het tweede lid,' toe te voegen aan het derde lid. Verder werd conform de opmerkingen van de Raad van State de draagwijdte van de beperking van één boete in gans België verduidelijkt door de woorden 'vanaf de vaststelling van een andere overtreding' te vervangen door de woorden 'vanaf de vaststelling van een eerdere overtreding'.

3. Mogelijkheid voor de administratie tot vermindering van de administratieve geldboete

Tot slot wordt nu ook decretaal in de mogelijkheid voorzien dat het bevoegde personeelslid in twee gevallen de administratieve boete kilometerheffing kan verminderen bij wijze van gunstmaatregel:

- als het om de eerste overtreding van het type C gaat, kan het boetetarief verlaagd worden tot 250 euro in plaats van 500 euro;
- als er voor hetzelfde type van overtreding gedurende twee of meer opeenvolgende dagen boetes werden uitgeschreven en de belastingplichtige te goeder trouw handelde, kunnen de boetes eveneens verminderd worden.

Deze mogelijkheid tot vermindering van de boetes betreft evenwel een gunst, geen recht.

4. Opheffing van de indexering van de boetetarieven

Met het oog op de transparantie naar de buitenlandse weggebruikers, worden de boetetarieven tussen de gewesten geharmoniseerd. Hiertoe wordt de indexatie van de boetetarieven afgeschaft.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van
Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen
en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en
Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ